Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2045 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 27 noiembrie 1955

SĂ ÎNVĂȚĂM ZI DE ZI, CU PERSEVERENȚĂ

MUNCA perseverentă, ritmul susținut, egal — nu în asalt — de lucru, folosirea din plin a forțelor sînt importante nu numai pentru muncitorii din fabrici, de pe șantiere sau din agricultură, ci și pentru elevi în activitatea lor școlară. Numai muncind zi de zi, cu tragere de inimă, ei vor reuși să-și însușească bine materia, să acumuleze un bagaj de cunoștințe cu care să poată păși încrezători pe drumurile luminoase ce li se deschid la absolvire.

Toate acestea sînt cunoscute de tinerii de pe băncile școlilor, numai că nu toți le și aplică. In ce privește elevii clasei a IX-a A din Școala medie mixtă nr. 2 din comuna Militari avem certitudinea că, în majoritate sînt adepții studiului la repezeală, de ultim moment, urmărind mai mult promovarea decît acumularea de învățăminte prețioase pentru viață, pentru profesia ce și-o vor alege la terminarea școlii.

Deși e o clasă de elevi cu reale posibilități, ea cu greu poate fi urnită la treabă: trebuie să treacă un pătrar, două, pînă să ia în serios învățătura. Anul trecut, de pildă, la încheierea primului pătrar, din toată clasa au promovat doar 7 elevi. A fost nevoie de multă muncă din partea cadrelor didactice și a organizației U.T.M. ca, în cele din urmă, anul să se încheie numai cu trei corijenți și nici un repetent.

Dar iată că și în acest an, neținînd seama de experiența anului trecut, așa zisa „perioadă de acomodare" le-a adus îngrijorătorul rezultat de 24 corijenți din totalul de 33 elevi ai clasei.

Oricîte motive s-ar invoca pentru justificarea acestei situații nu poate fi decît o singură explicație: lipsă de seriozitate față de învățătură; și aceasta trebuie condamnată cu toată tăria. Chiar dacă anul trecut, deși început cu rezultate nu mai puțin îngrijorătoare, a fost pînă la urmă promovat de aproape toată clasa, aceasta nu înseamnă că elevii dintr-a IX-a au pășit în noul an de studiu cu materia din trecut înțeleasă, însușită, cu un bagaj de cunoștințe pe care să le poată folosi la nevoie. Și rău este că mai sînt și alți asemenea elevi. In clasa a X-a H de la Școala medie de băieți nr. 1 din Craiova, sau într-a IX-a B de la Școala medie de 10 ani din Alexandria, poți auzi destui elevi care raționează cam așa: „Sîntem abia în primul pătrar, mai e destul timp ca să ne însușim materia și să ne îndreptăm situația".

Dar în școală se predau în fiecare zi lecții noi, se rezolvă probleme din ce în ce mai grele, mai complicate și dacă nu lucrezi sistematic, cu continuitate, e cu neputință să ți le însușești. Numai într-o singură zi să nu înveți lecția, și este de ajuns ca să-ți îngreunezi înțelegerea celor care vor urma; cînd însă acest lucru se repetă, cu siguranță că nu-ți mai poți ajunge colegii, nu mai ai cum să acumulezi cunoștințe temeinice. Iar prejudiciile mari vor veni abia pe urmă. Eventuala promovare a elevului care a învățat pe campanii, în preajma încheierii ultimului pătrar, își arată urmările fie în anul de școală imediat următor, fie pe băncile facultății, fie în viață, la locul de producție, unde lacunele rămase din timpul școlii medii îngreunează munca, făcîndu-l să depună eforturi înzecite pentru a umple golurile în cunoștințele însușite cu atîta nepăsare în timpul cît a fost elev.

In fața școlii se pune problema pregătirii unor tineri culți, multilateral pregătiți, care să îndrăgească munca, să corespundă cerințelor mereu sporite ale industriei și agriculturii noastre în plină dezvoltare. Are deci o însemnătate excepțională încetățenirea în rîndul tuturor elevilor a unei atmosfere de studiu, pentru educarea perseverenței și a simțului de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor școlare.

Din partea organizațiilor U. T. M., se cere o muncă asiduă pentru lichidarea chiar de pe acum a tuturor slăbiciunilor. Ele trebuie să-și pună problema ajutorării fiecărui elev care a rămas în urmă în primul pătrar. E adevărat, nu-i lucru ușor, dar cu străduință, cunoștințele neînsușite se mai pot încă însuși. Dar cum se poate realiza aceasta? Dacă organizațiile U.T.M. își vor mărgini activitatea numai la discutarea elevilor cu note proaste, ele vor greși, cum au mai greșit și pînă acum. Ca să-i putem ajuta pe cei slabi la învățătură se cere să-i cunoaștem mai bine, să ni-i apropiem, căci numai astfel vom afla cauzele rămînerii lor în urmă și vom ști cum să procedăm pentru a le înlătura.

Iată de pildă, unii nu știu să învețe: vor să ia la ore notițe cuvînt cu cuvînt și nu reușesc; necăjiți, caută să transcrie notițele de la un coleg; treaba merge încet și, cîteodată, lecția, deși trecută în caiet, nu este învățată. Azi asta, mîine o problemă rămasă neînțeleasă și nelămurită la timp cu profesorul, sau o altă greutate ivită din nepriceperea de a-ți organiza munca la învățătură și golurile în cunoștințe se adună unul după altul...

Mai sînt și elevi leneși care nu-și fac temele, socotind că „se obosesc de pomană". A copia exercițiul făcut de altul e mult mai ușor; a prinde în zbor răspunsul șoptit de vecinul de bancă iar nu-i prea greu și așa, încetul cu încetul se dezobișnuiesc de muncă, de învățătură, transformîndu-se într-un fel de paraziți, dornici de a trăi pe baza muncii altora. Utemiștii știu că asemenea metode sînt dăunătoare pregătirii lor, dar adesea le trec cu vederea.

E cazul să se treacă la o luptă hotărîtă împotriva acestor „metode". Să nu se mai îngăduie elevilor leneși să se ascundă în spatele celor buni, să nu mai fie îngăduite formele de „ajutor" ca suflatul, copiatul.

Să nu-i uităm însă nici pe elevii care învață „ocazional", numai cînd n-au notă în catalog și, odată ascultați, lasă cartea în ghiozdan nerăsfoită cu săptămînile.

Nici una din aceste manifestări nu e de tolerat. Fiecare dintre ele e dăunătoare studiului și la înlăturarea lor toți utemiștii și birourile organizațiilor U.T.M. din școli au de adus partea lor de contribuție.

Munca perseverentă, continuă, a elevilor este una din principalele condiții ale victoriei în lupta pentru căpătarea de cunoștințe multilaterale. Organizațiile U.T.M. au datoria să antreneze într-o astfel de muncă tot tineretul din școli, imprimîndu-i un ritm susținut de învățătură în întreaga perioadă a anului școlar.

Crescuți și educați de partid

Visuri care se-mplinesc...

...Cortina se furișează discret într-o parte și pe scenă apare o fetișcană îmbrăcată în costum național care, pentru moment pare intimidată de ropotul de aplauze cu care este întîmpinată... Nu, să nu credeți cumva că apare pentru prima dată pe scenă, în fața spectatorilor. Poate că lucrul acesta s-a mai petrecut nu odată, nu de zece ori — de sute de ori. Dar, de fiecare dată, primele clipe în scenă sînt clipe de adîncă emoție... Incet, încet, aplauzele se sting și tînăra cu ochi albaștri și părul ca spicul grîului dat în pîrgă, își biruie emoția și începe să cînte...

...De la fetița aceea micuță, cu părul bălai împletit în cosițe lăsate pe spate, care-și fermeca cu vocea-i minunată consătenii din Zamostea, raionul Rădăuți, pînă la solista Ansamblului de cîntece și dansuri al Sfatului popular regional Suceava, utemista Olga Corniciuc n-a străbătut un drum prea lung — dacă ar fi să-l măsurăm în ani. A fost însă un drum pe care a mers cu hotărîre, cu perseverență, cu convingerea fermă ce-o are azi fiecare tînăr cinstit din patria noastră că-și poate vedea visul realizat... A fost un drum străbătut prin muncă, prin învățătură, pas cu pas, fără șovăire.

Viața ei? Prea multe nu are de spus. La cei 16 ani, pe care-i are, utemista Olga Corniciuc e dispusă mai degrabă să-ți vorbească de viitor, de visurile ei. Și nu-i întîmplător faptul că nu insistă asupra trecutului ei. Ce-ar putea spune? Că visa să-și închine toată viața muzicii, încă de pe cînd era copilă și „prindea" cu ușurință cîntecele satului? Despre bucuria și emoția trăită cînd a apărut prima dată pe scenă ca solistă a echipei artistice a școlii elementare, avînd ca spectatori oamenii din sat? Despre munca ei perseverentă căreia i s-a dăruit cu tot focul tinereții, în vremea cînd — fiind solistă a casei raionale de cultură „Alexandru Sahia" din Dorohoi — colinda cu brigada artistică satele raioanelor Săveni, Rădăuți, Suceava sau Cîmpulung?... Cît despre faptul că la etapa pe regiune a concursului brigăzilor artistice de agitație, brigada din care făcea parte a obținut locul I și datorită contribuției ei, nici nu vrea să-ți vorbească.

Dacă nu vrea să insiste asupra trecutului, e pentru că drumul parcurs de ea i se pare un lucru firesc.

Olga Corniciuc n-a cunoscut vremurile cînd mii de tinere talente ieșite din mijlocul poporului se iroseau neștiute de nimeni. Ea a întîlnit pretutindeni pe unde a trecut, dragoste părintească, sfaturi prețioase, ajutor tovărășesc. In drumul străbătut de ea a simțit peste tot, grija caldă de părinte drag, a Partidului nostru. De aceea Olga Corniciuc pășește încrezătoare, cu deplină siguranță, pe drumul viitorului.

Partidul a făcut-o să aibă încredere în visurile ei în puterile ei. Nu-i vorba de încrederea falsă de sine izvorîtă din fumurile triumfului, cărora — dată fiind vîrsta — ar fi putut să le dea tribut și ea. Este sentimentul încrederii pe care îl are azi fiecare tînăr constructor al socialismului în patria noastră, care știe că Partidul se îngrijește de tineret ca un adevărat părinte și-l ajută să dea viață și celor mai îndrăznețe visuri ale sale.

Visurile de viitor ale Olgăi? Toate converg către o singură țintă: să-și perfecționeze neîncetat măiestria artistică. Deocamdată, ia lecții de canto, muncește cu tot mai multă sîrguință la repetiții, își îmbogățește repertoriul și are timp să se pregătească pentru examenele la cursul fără frecvență al școlii medii.

Tovarășii ei de muncă îi întrezăresc un viitor minunat. Mulți dintre ei socotesc că nu-i departe vremea cînd o vor auzi pe Olga Corniciuc fermecînd cu glasu-i melodios pe ascultătorii posturilor noastre de radio...

Drumul utemistei Olga Corniciuc, e drumul zecilor de mii de tineri din patria noastră care pășesc hotărîți înainte, spre realizarea visurilor lor, bucurîndu-se de grija, de dragostea și îndrumarea părintească a Partidului...

AURELIA CACINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

In cinstea Congresului partidului — NOI SUCCESE

15.679 tone cărbune peste plan

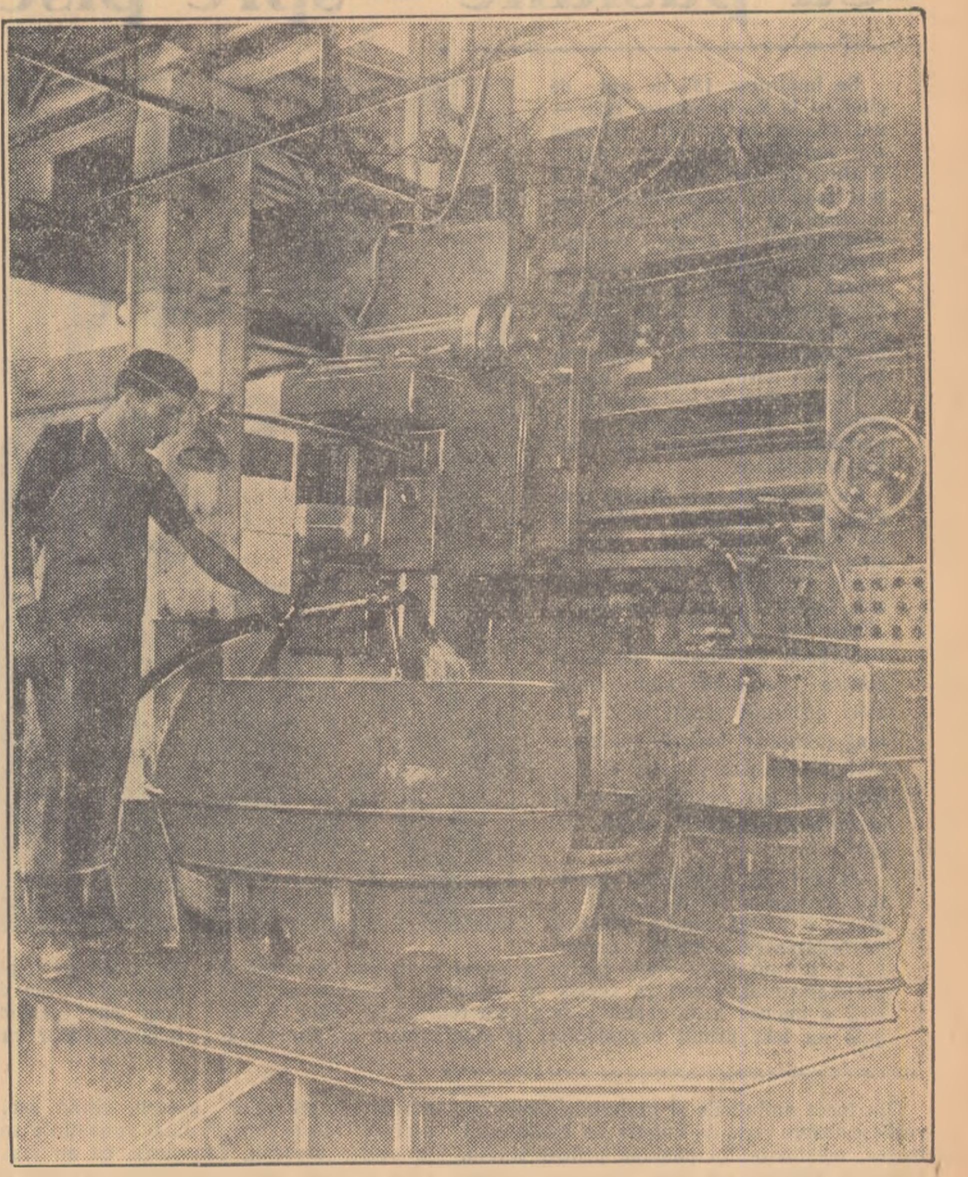
DEVA — (de la corespondentul nostru Strichberger Eugen).

Minerii Petrilei se pregătesc pentru marea sărbătoare, Congresul partidului. Peste tot au fost expuse lozinci și panouri care cheamă minerii la fapte deosebite. Comitetul U.T.M. al minei a confecționat un panou în care se arată din zece în zece zile cele mai însemnate rezultate obținute de brigăzile de tineret.

Expus la loc vizibil, la poarta principală a minei, panoul este citit de sute de mineri care intră sau ies din șut. Zilele acestea minerii Petrilei au aflat că cea mai bună brigadă de tineret, pe perioada 1—20 noiembrie, este cea condusă de Mihai Grăsuc. Această brigadă a dat peste plan 1292 tone de cărbuni. Panoul mai arată că brigada de tineret condusă de comunistul Cenușă Cornel a dat pînă în prezent 532 tone de cărbuni peste plan ceea ce reprezintă 332 tone peste angajamentul luat.

Brigăzile de tineret de la mina Petrila au dat în această perioadă 1466 tone cărbune peste plan.

Pînă în prezent, tinerii mineri din Valea Jiului au dat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, 15.679 tone cărbune peste plan.

La această mașină modernă sovietică de rectificat căile de rulare ale rulmenților de mare dimensiune, lucrează utemistul Ion Bolat. El este unul dintre fruntașii fabricii de rulmenți din Moldova care în cinstea Congresului partidului realizează zilnic cîte două norme.

Foto DUMITRU F. DUMITRU

Au redus prețul de cost

Lună de lună metalurgiștii de la uzinele „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii au realizat însemnate depășiri de plan. In cinstea Congresului partidului ei au dezvoltat mai mult întrecerea socialistă îndeplinind planul anual la valoarea producției globale în ziua de 25 noiembrie. Productivitatea muncii a sporit în acest an cu 8,7 la sută. Prețul de cost al produselor a fost redus cu 8,2 la sută, iar rebuturile cu 25 la sută față de procentajul admis. Valoarea acumulărilor date peste plan se ridică la suma de 1.127.000 lei.

SPRE BICAZ!

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Volumul mereu crescînd al lucrărilor planificate pentru primul an al celui de al doilea cincinal la șantierul hidrocentralei de la Bicaz, cere sporirea numărului de muncitori. Răspunzînd sarcinii puse de partid și guvern, organizațiile U.T.M. mobilizează un număr mare de tineri care doresc să plece pe șantierul hidrocentralei pentru a contribui la terminarea înainte de termen a lucrărilor. Mulți dintre ei vor învăța pe șantier meserii folositoare.

In seara zilei de 24 noiembrie de la sediul comitetului raional U.T.M. Iași a plecat spre Bicaz primul grup cuprinzînd un număr de 25 tineri din raioanele Huși și Vaslui.

In zilele următoare vor mai pleca și alte grupuri de tineri din alte raioane.

...Și acum se întrec

Urmărind felul cum lucrează tînărul strungar Orac Vasile de la Șantierele navale Galați poți desprinde cîteva din metodele lui de muncă. In primul rînd locul de muncă este organizat după metoda Voroșin. In dulapul lui, sculele, tot felul de piese și dispozitive, sînt sortate după specificul fiecărei lucrări. Aplicînd metoda de așchiere rapidă și intensivă a metalelor și folosind întreaga capacitate de producție a mașinei, utemistul Orac realizează zilnic cîte 4-5 norme.

Pe o tăbliță prinsă de capacul strungului scrie: „In cinstea Congresului partidului sînt în întrecere cu comunistul Tache Paraschiv".

Strungarul comunist aplică metodele Bîkov-Bortkevici și Kolesov, iar pentru finisarea intensivă a pieselor și-a confecționat un dispozitiv prevăzut cu piatră de polizor. Aceasta i-a dat posibilitate să lucreze acum în contul celei de a doua decade a lunii decembrie 1955.

— Sînt în întrecere în cinstea Congresului cu utemistul Orac Vasile — ne spune tovarășul Tache. Anul trecut l-am calificat eu la strungul acesta și acum m-a chemat la întrecere. Privește la grafic: e doar cu 5 procente în urmă.

Corespondent
M. ANGHEL

Planul a fost realizat

Traducînd în viață angajamentul luat în cinstea celui de-al II-lea Congres al P. M. R. mecanizatorii de la cele 7 S.M.T.-uri din regiunea Stalin și-au îndeplinit sîmbătă dimineața planul pe campania de toamnă în proporție de 100,31. la sută. Ca rezultat al creșterii parcului de tractoare cu încă 44, ei au executat în această toamnă un volum de lucrări cu 15.961 hantri mai mare decît în aceeași perioadă a anului trecut. De asemenea, au fost efectuate cu 4.881 hantri mai multe arături pentru însămînțări și cu 6.827 hantri mai multe arături de toamnă decît în anul trecut.

Fruntașe pe regiune sînt S.M.T.-urile Turnișor, raionul Sibiu și S.M.T. -Hărman, raionul Stalin, care au îndeplinit planul în această campanie primul în proporție de 130 la sută, iar al doilea în proporție de 111 la sută. Cu multă dragoste și pricepere au lucrat tractoriștii Petre Kloss și Gheorghe Maminuț de la S.M.T.-Hărman, care au îndeplinit în campania de toamnă două planuri și jumătate.

Cu angajamentul îndeplinit

In ziua de 23 noiembrie, cu 3 zile mai devreme decît prevedea angajamentul luat în cinstea Congresului partidului, colectivul uzinelor „Carbochim" din Cluj și-a îndeplinit planul anual la valoarea producției globale.

Țiței în contul anului viitor

Incepînd de la 26 noiembrie, petroliștii de la schela 2 producție Moinești extrag țiței în contul anului viitor. Acest succes pe care colectivul schelei îl închină celui de-al II-lea Congres al P.M.R. a putut fi obținut datorită extinderii sistematice a pompajului forțat, injecției cu apă, acidizării sondelor, fracturării hidraulice etc. Aplicînd la 5 sonde metoda de fracturare hidraulică ei au extras zeci de tone de țiței peste planul lunii noiembrie. Printr-o mai bună folosire a utilajelor și mașinilor productivitatea muncii pe schelă a crescut cu 8,7 la sută.

La îndeplinirea cu 35 zile înainte de termen a planului anual de extracție au adus o contribuție importantă muncitorii din brigada 7-a condusă de inginerul Cezar Vataman.

In regimul democrat-popular, asigurarea sănătății oamenilor muncii a devenit o problemă de stat. Numărul medicilor a crescut simțitor, s-au construit noi spitale și-au fost înzestrate cu aparatură modernă.

In fotografie: Noul spital unificat de adulți din Turnu-Severin.

Foto Agerpres

In acest număr:

Ferencz baci are dreptate

Străbați Mătriciul, mai mergi pe un drum pe care-ți țin tovărășie noroaiele și ploaia și cum treci de calea ferată ajungi la Călugăreni. Casa lui Ferencz se află chiar la intrarea în sat. E arătoasă, curată, cu ogradă mare — mă rog casă de gospodari. In fața curții stau de strajă trei plopi înalți cum nu mai găsești la nimeni în tot satul, iar în fundul ogrăzii, lîngă coteţul de gîște, un nuc bătrîn cu ramuri umbroase. Intr-un fel Ferencz Laszlo se deosebește de ceilalți gospodari: e voinic ca un taur și veșnic mînios. Numai la nunta fii-si, Etelka, a fost văzut rîzînd și pus pe glume. Stătea pe o buturugă lîngă butoiul cu vin și după fiecare cană pe care o dădea pe gît își răsucea mustața mare și striga bătînd cu palma-n doagele butoiului: haroși vin. Ba unii spun că pe la mijlocul chefului Ferencz „a zis" și un cîntec apoi a tras un joc unguresc că au lăsat flăcăii capetele-n jos.

Noi însă n-am fost la nunta Etelkăi și nu-l știm pe Ferencz decît mînios, adică așa cum l-am cunoscut într-o după amiază cînd intrînd în curtea lui să ne astîmpărăm setea cu apă de fîntînă, am surprins o discuție de un interes puțin mai larg decît familiar, între el și mezinul Pișta.

— Mă, spunea Ferencz în ungurește ținîndu-l pe Pișta cu mîna stîngă de umăr, iar cu degetul arătător de la cealaltă mînă ciocănindu-l peste frunte — mă, ce ai tu aici, tărîțe?

— Nu, tată — tremura Pișta.

— De ce mă, atunci, de ce m-ai făcut de rîs?

Ferencz Laszlo parcă se ruga, dar după cum tremura se vedea cît de colo că-i clocotește sîngele-n vine.

— Te fring mă, auzi tu? Te fring — gemea el și cu mîna dreaptă desfăcea o scîndură de la șopron. Pișta tremura ca varga.

Cine știe ce scenă s-ar mai fi petrecut dar tocmai atunci Ferencz ridicînd privirea, observă prezența noastră în curte. Slăbit din strînsoare Pișta o luă la fugă și se urcă în pod, ascunzîndu-se.

— Ce-i tovarășe Ferencz. Cu ce te-a supărat mezinul? Apropiindu-se, Ferencz Laszlo se așeză pe o piatră și-și culcă fruntea în palme lăsînd descoperită privirii noastre o ceafă lată de om puternic. Gemu într-un mod ciudat, apoi ne spuse „năcazul". Vreo două săptămîni îs de atunci. L-a pus pe „nepricopsitul ăsta de Pișta" („că eu n-am scris frumos") să „compună" o scrisoare „către un prieten, Alexiu, din Ploești". Nu l-a văzut din primăvară, dar „sîntem ca de la o mumă". Și iată vine răspuns de la Alexiu. Și ce crezi: „Cazace (așa îmi zice Alexiu mie) îmi pare bine că ai secretar particular, dar n-ar strica să-l mai înveți puțin să țină plaivazul în mînă că doar zici că-l la liceu și-o să fie învățător".

Vasăzică asta e. E greu să nu zîmbești auzind pentru ce s-a mîniat atît de tare gospodarul nostru.

— Numai pentru atît, Ferencz-baci și te necăjești mata?

— Ai!? — făcu Ferencz holbînd ochii de parcă l-ar fi pălit cineva cu ghioaga în moalele capului. Ai!? — și firișoarele roșii din ochi păreau că acum vor plesni.

— Ce-i drept — căutarăm noi să-i fim pe plac — e rușinos pentru el să facă greșeli la scris, dar totuși nu trebuie uitat că a făcut școala în limba maghiară pe cînd scrisoarea a compus-o în romînește.

— Nu mă privește — țipă el — apoi cu vocea deodată scăzută: — Dar limba asta... a țării, care i-a dat lui profesori și școală în maghiară? Și Ferencz își roti cercetător privirea în jur căutînd parcă un argument concret cu care să ne convingă. In sfîrșit găsi: cu un gest repezit, tremurat, își dezgoli umărul stîng și ne arătă pe locul acela o scobitură adîncă.

— Vedeți? am fost pe front. Am luptat uite așa cot la cot cu rușii. Venea un bombardament și le strica aparatul de radio. Adunau piesele de prin moloz și pînă să-l repare se interesau toți: „Nu-i gata? Mai e mult?"! Iar cînd în sfîrșit auzeau în pîlnie „Gavarit Mascva", uite, vedeți, nu se mai puteau stăpîni și doar erau bărbați în toată firea... Le curgeau lacrimi din ochi. Erau acolo din toată Uniunea. Și din Caucaz și din Siberia și din Crimeia... Toți știau limba lor de acasă dar știau și rusa, limba țării. Și cînd o auzeau le curgeau lacrimi din ochi. La toți.

Ferencz-baci se mai liniști și-l strigă pe Pișta să aducă carnetul de note („Vreau să-l văd și eu că nu mi l-ai arătat niciodată"). Pișta veni cu carnetul.

— Ia, unde-i romîna? Cît ai?

— 4.

— Cît face asta?

— Inseamnă că învață bine — intervenirăm noi. Băiatul avea și la celelalte materii 4 și 5.

— Mai mare decît 4 nu e altă notă? 5? De acum încolo să ai 5 la limba romînă. In fiecare zi am să-ți văd carnetul.

Pișta încuviință din cap și fugi în casă bucuros că a scăpat de bătaie, iar Ferencz-baci ne conduse pînă în uliță.

— La noi în casă n-a umblat nimeni pe la școală — ne mărturisi el la despărțire. — Pe vremea mea nu erau școli prin părțile astea — nici în maghiară nici în romînă. Dar limba țării o știm cu toții — și baba mea, și eu, și fata a mare... Toți. El, că învață la școală, s-o știe mai bine. Fără greșeli.

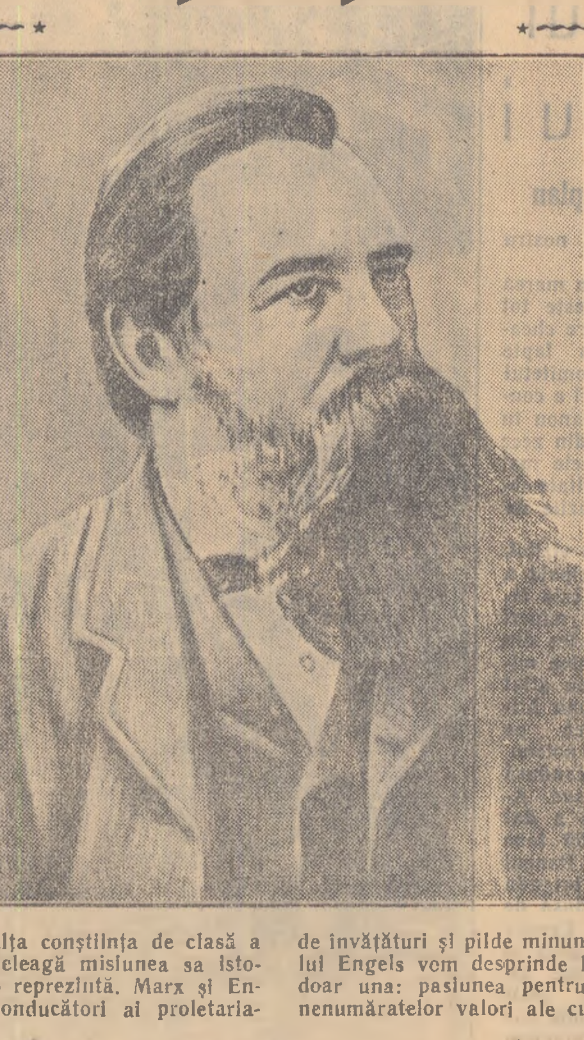
AUREL GEORGESCU
Sîngiorgiu de Pădure

135 de ani de la nașterea lui Friedrich Engels

Cu pasiune – spre piscurile culturii

Se împlinesc 135 de ani de cînd — la 28 noiembrie 1820 — s-a născut în orașul Barmen din Renania, Friedrich Engels. Alături de Karl Marx, Engels a fost unul din întemeietorii comunismului științific, unul din conducătorii și dascălii proletariatului mondial. El a adus o uriașă contribuție la elaborarea marxismului. Alături de operele lui Marx, operele lui Engels au fundamentat unica concepție științifică despre lume — materialismul dialectic — arma teoretică a proletariatului și a partidului revoluționar al clasei muncitoare.

Cu deosebire s-a ocupat Engels de problemele filosofiei marxiste generalizînd concluziile teoretice ale celor mai de seamă descoperiri ale timpului său. Opere ca „Anti Dühring", „Dialectica naturii", „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane" sînt rodul unor profunde studii în domeniul științelor naturii, matematicii și științelor sociale. În ele, Engels a pus bazele concepției materialist-dialectice asupra lumii.

Paralel cu activitatea teoretică Engels a depus, alături de Marx, o uriașă muncă practică de organizare a clasei muncitoare luptînd toată viața pentru a înălța conștiința de clasă a proletariatului, astfel ca acesta să înțeleagă misiunea sa istorică și imensa forță revoluționară ce-o reprezintă. Marx și Engels au fost primii organizatori și conducători ai proletariatului mondial. Împreună cu Marx, Engels a redactat celebrul Manifest al Partidului Comunist ca program al primei organizații comuniste. Înființînd „Liga comuniștilor" cei doi titani au militat pentru formarea unui partid proletar. Ei au pus de asemenea bazele „Internaționalei I-a" prima asociație internațională din lume a muncitorilor.

După moartea lui Marx, Engels a apărat cu fermitate marxismul. El a stat mai departe în fruntea mișcării muncitorești internaționale îndrumînd-o pe făgașul luptei revoluționare.

Ideile lui Marx și Engels, dezvoltate de Lenin și de continuatorul operei acestuia, Stalin, trăiesc și înving. Alături de ceilalți dascăli și conducători ai omenirii muncitoare, numele lui Engels este scump fiecărui om al muncii. Cinstind memoria marelui luptător și dascăl, oamenii muncii, tinerii revoluționari de pretutindeni învață necontenit din viața și opera sa. Imensă este comoara de idei a operei lui Engels. Dar însăși viața și activitatea acestui mare gînditor revoluționar reprezintă o comoară de învățătură, un strălucit exemplu pentru fiecare luptător revoluționar, pentru fiecare tînăr înaintat. Din bogăția de învățături și pilde minunate ce ni le oferă viața și activitatea lui Engels vom desprinde la această aniversare a nașterii sale doar una: pasiunea pentru studiul temeinic, pentru însușirea nenumăratelor valori ale culturii umane.

Din toate amintirile și materialele care ne vorbesc despre viața lui Engels se conturează marea, neistovita lui pasiune pentru studiu, năzuința clocotitoare spre însușirea tuturor comorilor științei și culturii. Engels a studiat o viață întreagă. Încă din cea mai fragedă tinerețe el s-a aplecat cu ardoare asupra cărților, a sorbit cu nesaț din izvoarele minunate ale culturii. Într-una din scrierile sale din tinerețe „Memoriile lui Immerman" Engels spunea: „Cine se teme de desimea codrului în care se află palatul Ideii, cine nu-și croiește cu sabia drum printr-însul... acela nu e vrednic de ea și împărăția ei". Tînărul Friedrich Engels nu s-a temut de desimea codrului, de greutatea drumului spre știință și cultură. El și-a croit cu sabia, cu munca încordată și perseverentă drumul spre culmile luminii, dobîndind cunoștințe vaste pe care le-a pus în slujba cauzei mărețe a eliberării celor ce muncesc.

Încă din tinerețe Engels și-a făcut obiceiul de a-și organiza activitatea după un plan foarte bine chibzuit, fixîndu-și termene precise pentru fiecare studiu, pentru fiecare lucrare și respectînd întocmai aceste termene. Un exemplu de felul cum studia tînărul Engels ni-l oferă activitatea desfășurată de el la elaborarea cărții sale „Situația clasei muncitoare din Anglia", activitate despre care ni se vorbește în prefața cărții. Engels a început lucrările pregătitoare pentru această operă la vîrsta de 22 de ani, în 1842. Timp de aproape doi ani a studiat toată literatura, toate documentele oficiale și neoficiale pe care le-a putut obține în legătură cu situația muncitorilor din Anglia. Munca lui teoretică era mult îngreunată de starea proastă a bibliotecilor. Uneori era nevoit să umble săptămîni de zile cercetînd arhive și biblioteci pentru a găsi cartea sau documentul de care avea nevoie într-o chestiune de specialitate. Din studiul acesta temeinic și adînc, împletit cu cunoașterea amănunțită la fața locului, a situației muncitorilor englezi s-a născut una din cele mai bune opere ale literaturii socialiste mondiale, care a demascat cu putere exploatarea capitalistă.

A studia temeinic și sistematic, a se lămuri din ce în ce mai bine cu privire la toate chestiunile teoretice care-l interesau, a nu-și spune niciodată părerea în vreo problemă fără a fi excelent pregătit — iată tendința continuă a lui Engels. Vreme de opt ani, în tot timpul șederii sale la Londra, el s-a ocupat în mod special cu studiul matematicii și științelor naturii, citind zeci și zeci de tratate, însușindu-și cunoștințe vaste în aceste domenii, cunoștințe ce au stat la baza genialei opere "Dialectica naturii" care a combătut cu vigoare dușmanii marxismului, teoriile exponenților claselor exploatatoare. Tot timpul vieții Engels a simțit o mare atracție pentru științele militare. El a studiat științele militare cu ardoare, temeinic, punîndu-le în serviciul proletariatului, în serviciul luptei de eliberare a clasei muncitoare. Studiile în acest domeniu le-a început în 1851 și le-a continuat ani de zile. Voia să cunoască tot ce s-a scris valoros în științele militare. Într-o scrisoare din 1851 el îl ruga pe unul din prietenii săi Weydemayer să-i indice sursele unde ar putea găsi datele necesare, enumerîndu-i ce îi trebuie în primul rînd: „Aș prefera lucrările din care să pot vedea pe de o parte starea generală a diferitelor ramuri în prezent, iar pe de altă parte și deosebirile care există între diferitele armate moderne. Astfel, de exemplu construcția diferită a afetului de campanie etc., diferitele moduri de împărțire și organizare a diviziilor, a corpurilor de armată etc. Vreau să mă instruiesc de asemenea, tocmai în ceea ce privește organizarea armatelor, a aprovizionării, a spitalelor și în genere despre materialul necesar oricărei armate".

Aproape toate cărțile și documentele erau studiate în original, în limbile în care fuseseră scrise. Ca și Marx care obișnuia să spună că „o limbă străină este o armă a vieții", Engels și-a însușit multe limbi străine. El cunoștea nu numai majoritatea limbilor europene, ci și cele clasice (greaca și latina) precum și cîteva limbi orientale. În amintirile personale despre Engels, P. Lafargue a arătat că acesta vorbea douăzeci de limbi.

Setea de cunoștințe clocotea mereu în inima lui Engels. In noiembrie 1864 el îi scria lui Marx: „In ultimul timp m-am ocupat cu filologia și arheologia friză-anglică-iutlandeză-scandinavă". Iar într-o scrisoare adresată tot lui Marx în iulie 1865 spunea: „Mă ocup acum cu basmele lui Grimm cu epopeile germane, cu dreptul frizic vechi. Deîndată ce voi fi ajuns la capăt cu ele mă apuc să studiez cultura nordică veche. Poezia ei e o chestiune anevoioasă din cauza obscurității intenționate și a mitologiei cu numele ei multiple... Va trebui să sacrific patru săptămîni întregi acestui scop".

Este bine cunoscută pasiunea lui Engels pentru literatură și problemele ei.

Apropiindu-și vaste cunoștințe în toate domeniile științei și culturii, Engels știa să deosebească ceea ce e esențial de ceea ce e lipsit de importanță, folosea toate comorile studiului pentru îndeplinirea sarcinii eroice din care și-a făcut un scop al vieții: lupta pentru organizarea clasei muncitoare, pentru zdrobirea cătușelor exploatării. Foarte exigent cu sine însuși el a căutat să se desăvîrșească mereu pentru a-și dezvolta însușirile pe care trebuie să le aibă luptătorii revoluționari, pentru a putea da cît mai mult cauzei comunismului, cauzei celor ce muncesc. Marx a admirat întotdeauna cunoștințele lui Engels denumindu-le „o enciclopedie vie". Dar Engels — ca și Marx — nu s-a mulțumit niciodată cu cunoștințele imense pe care le avea în oricare domeniu ci și le împrospăta mereu și mereu paralel cu marea muncă practică, revoluționară pe care o săvîrșea ca propagandist, agitator și redactor de ziare. El nu se bizuia pe memorie oricît de bună ar fi fost ea, ci avea o arhivă uriașă cu manuscrise proprii și tăieturi din ziare cu tot felul de extrase și conspecte, arhivă pe care o sistematiza și o îmbogățea necontenit cu noi însemnări despre alte cărți citite, ca un prețios ajutor în studiile sale. Era în stare de cele mai mari sacrificii pentru a obține vreo nouă carte pe care voia s-o studieze pentru a-și completa cunoștințele.

Chiar la adîncă bătrînețe Engels a știut să rămînă mereu tînăr în fața evoluției culturii, menținîndu-se fără răgaz la nivelul tuturor cuceririlor științei și stăruind într-una pentru folosirea acesteia nu ca un scop în sine ci ca o armă de luptă.

De la Engels, din viața lui învățăm noi tinerii să nu obosim niciodată în lupta pentru cucerirea cetății științei, în urcușul spre piscurile luminoase ale culturii. De la Engels, de la toți clasicii marxism-leninismului învățăm să citim cît mai mult posibil și să ne lărgim continuu cunoștințele. De la ei învățăm că dacă vrem să ajungem la rezultate serioase trebuie să studiem sistematic, temeinic și conștienți de scopul urmărit.

Studiind cu pasiune, însușindu-ne cele mai largi și mai profunde cunoștințe și devenind astfel cît mai folositori poporului muncitor, vom sluji cauzei comunismului căreia și-au închinat viața Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Marea sărbătoare națională a poporului albanez

LA 29 NOIEMBRIE 1944 — cu 11 ani în urmă — datorită condițiilor favorabile create de lupta Uniunii Sovietice împotriva cotropitorilor hitleriști, poporul albanez a scuturat dublul jug al fascismului și al asupririi feudalo-burgheze.

Sub conducerea Partidului Muncii din Albania și cu ajutorul neîncetat al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, R.P. Albania a obținut succese importante în cei 11 ani de libertate.

Principala sarcină economică a primului plan cincinal (1951—1955) în care se stabilește ca Albania să se transforme dintr-o țară înapoiată agrară într-un stat agricol industrial, se înfăptuiește cu succes.

Despre participarea tineretului albanez la construirea socialismului, despre succesele sale în muncă, ne vorbește articolul pe care-l publicăm mai jos, articol primit din R.P. Albania.

Tineretul romîn urmărește cu dragoste și admirație lupta și activitatea bogată a tineretului frate albanez și se bucură ca de propriile lui succese de victoriile dobîndite de harnicul popor și tineret albanez în cei 11 ani de viață liberă.

Cu prilejul celei de a 11 aniversări a eliberării Albaniei de sub jugul fascist și de sub asuprirea feudalo-burgheză, tineretul patriei noastre trimite un salut cald, frățesc de luptă poporului și tineretului albanez, urîndu-i noi și importante succese în lupta pentru construirea unei vieți fericite, pentru pace și socialism.

Anul acesta, la 29 noiembrie se împlinesc 11 ani de la eliberarea Albaniei de sub jugul ocupanților fasciști și a trădătorilor țării noastre. La această aniversare, poporul și tineretul albanez își îndreaptă privirile pline de recunoștință către Uniunea Sovietică care, prin lupta sa eroică, a dat posibilitatea poporului nostru obidit să-și cîștige libertatea și independența. El își reafirmă totodată dragostea și devotamentul față de Partidul Muncii din Albania care a organizat și condus lupta poporului pentru libertate și conduce în prezent masele de oameni ai muncii pe calea luminoasă a construirii socialismului.

In cei 11 ani de existență liberă, poporul albanez a dobîndit succese însemnate în lupta pentru consolidarea și dezvoltarea statului nostru democrat-popular.

Tineretul Albaniei noi, strîns unit sub steagul organizației sale — Uniunea Tineretului Muncitor din Albania — sub conducerea partidului și urmînd exemplul Comsomolului leninist, contribuie cu toate forțele sale la construirea bazelor socialismului în țara noastră.

Masele largi ale tineretului, ca și întregul nostru popor, se află acum în focul luptei pentru realizarea cu succes a primului plan cincinal (1951—1955). Planul cincinal este pe cale de a fi înfăptuit datorită muncii însuflețite pe care o depune clasa muncitoare, masele de oameni ai muncii din țara noastră, datorită ajutorului frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice și al țărilor surori de democrație populară. Producția industrială globală a fost mai mare la începutul acestui an de 12 ori față de cea dinainte de război, industria extractivă de 5,6 ori, industria de îmbrăcăminte de 33,7 ori, industria materialelor de construcții de 29 ori etc.

Tineretul participă cu elan la construirea noilor fabrici și uzine, cum ar fi, de pildă, combinatul textil „Stalin" sau centrala hidroelectrică „Lenin".

In întreprinderi, fabrici, uzine, pe șantiere — ori unde sînt trimiși — tinerii sînt exemplu în muncă. Ei își însușesc cele mai înaintate metode de lucru, încadrîndu-se activ în întrecerea socialistă. Numai astfel se explică faptul că tinerii din 35 de întreprinderi ale Capitalei au realizat înainte de termen planul primului semestru al acestui an, că uzinele de piese de schimb „Enver" unde 80% din muncitori sînt tineri, și-au îndeplinit planul cincinal în patru ani și cinci luni. Un mare număr de tineri muncitori lucrează în prezent în contul anilor 1956 și 1957.

Patriotismul tineretului albanez în muncă s-a dovedit odată mai mult în marea acțiune întreprinsă de acesta în 1952 în vederea construirii centralei „Enver", cea mai mare centrală electrică din țară, care va furniza anual 100.000.000 de kw-ore de energie electrică și al cărei curent va alimenta aproape întreaga noastră industrie precum și numeroase cooperative agricole de producție. Mii de tineri și tinere entuziaști au pornit și pornesc mereu spre șantierele acestei mari construcții a socialismului din țara noastră.

O parte însemnată a succeselor obținute în industrie se datorează inițiativei larg răspîndită a Uniunii Tineretului Muncitor din Albania. Din inițiativa U.T.M. se organizează adunări ale tinerilor muncitori pe regiuni, raioane, comune etc. în desfășurarea cărora se pun problemele importante ale muncii și activității tineretului. Cu prilejul unor asemenea adunări, se face bilanțul succeselor obținute, ele constituind un stimulent pentru obținerea de noi și importante victorii.

Aceste adunări vor culmina cu Intîlnirea națională care va avea loc la Tirana în ianuarie 1956. Atunci va fi făcut bilanțul muncii întregului tineret muncitor albanez.

Partidul a încredințat sarcini importante tineretului de la sate, care timp îndelungat a fost supus unei înapoieri de nedescris. Indeplinindu-și îndatoririle tinerii luptă cu rîvnă pentru continua înflorire a agriculturii, pentru întărirea și dezvoltarea formelor socialiste la sate.

In raionul Korcea, de pildă, brigăzile de tineret de la cooperativa agricolă din Samolii, au recoltat anul trecut 1.050 de chintale de sfeclă de zahăr la hectar. In același raion, echipa de tineret de la cooperativa agricolă Bitinska, a obținut 96 de chintale de porumb pe hectar, cultivîndu-l în cuiburi așezate în pătrat.

In lupta pentru mecanizarea agriculturii tineretul s-a aflat de asemenea în primele rînduri. Tractoarele și semănătoarele, combinele sovietice sînt mînuite astăzi cu pricepere de către tineri și tinere. Astfel, tinerii tractoriști Nikolin Betoia, Fatme Topciu, Iani Suzin, Raco Buci și alții muncesc de multă vreme în contul anului 1957.

Tinerii țărani muncitori de la sate sînt profund conștienți că singura cale pentru construirea unei vieți noi, a unei vieți mai fericite la sate este munca pămîntului în comun, cu mijloace tehnice înaintate. Tineretul nostru a contribuit de aceea activ la crearea celor 204 cooperative agricole de producție și a numeroase întovărășiri agricole care au luat ființă în țara noastră.

★

Partidul Muncii din Albania, guvernul nostru popular manifestă o grijă deosebită pentru creșterea continuă a bunei stări și avîntului cultural al oamenilor muncii.

Se știe că înainte de eliberarea țării, 80% din populație era analfabetă. Sarcina tineretului a constat în a da contribuția sa pentru remedierea acestei grave plăgi seculare. Tineretul a contribuit cu toate forțele sale la lupta împotriva analfabetismului. La sfîrșitul acestui an, ultimul an al planului cincinal, analfabetismul va fi complect lichidat în țara noastră, la toate persoanele sub 40 de ani.

Partidul și guvernul au înfăptuit cu succes reforma învățămîntului, introducînd învățămîntul elementar și de șapte ani obligatoriu. Astăzi, porțile școlilor și facultăților sînt deschise tuturor fiilor oamenilor muncii care doresc să învețe. Cifrele sînt semnificative în acest sens. Dacă în 1948 numărul elevilor școlilor elementare era de 52.000 în anul 1955 numărul acestora s-a ridicat la 137.000. Dacă înainte de eliberare nu exista nici un institut superior, astăzi în țara noastră sînt 6 institute de învățămînt superior. In afară de aceasta sute de tineri albanezi învață în institutele de învățămînt superior din U.R.S.S. și din țările de democrație populară.

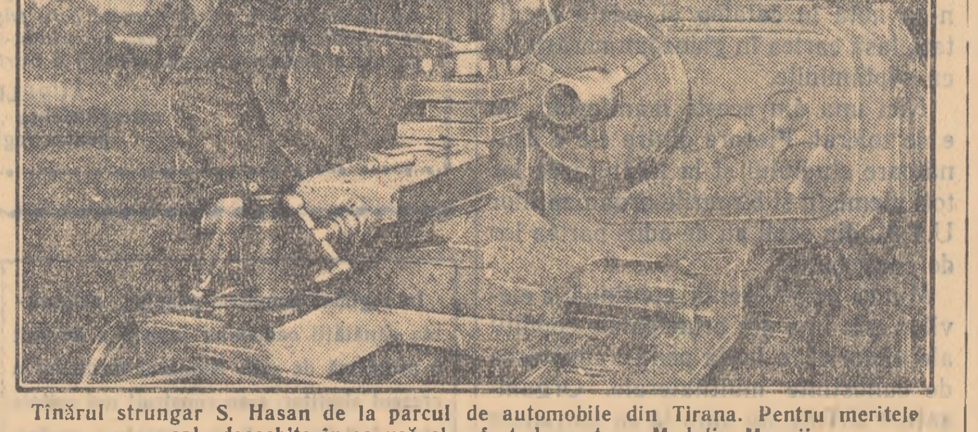
O mare dezvoltare a luat sportul și cultura de masă în rîndurile tineretului nostru. Partidul și guvernul creează tineretului condiții tot mai bune de sănătate și odihnă, ca și de distracție. Astfel, în casele de odihnă ale muncitorilor și funcționarilor și-au petrecut vacanțele numai în primii ani ai Cincinalului 23.995 salariați, dintre care majoritatea sînt tineri și tinere. In casele de pionieri, în aceeași perioadă și-au petrecut vara 30.000 de copii.

★

Tinerii și tinerele țării noastre sînt conștienți că prețioasele cuceriri revoluționare ale poporului, munca sa, viitorul său pot fi asigurate numai în condiții de pace. Iată de ce, tineretul Albaniei, ca și întregul popor albanez, luptă activ pentru menținerea păcii, pentru triumful politicii de pace a Uniunii Sovietice. Educat de Partid și de organizația sa, în spiritul internaționalismului proletar, animat de sentimente de prietenie și respect pentru tineretul progresist al lumii întregi tineretul țării noastre este mîndru că face parte din rîndurile Federației Mondiale a Tineretului Democrat, că este membru activ al acestei organizații și militează pentru triumful ideilor F.M.T.D. pentru triumful păcii și prieteniei.

Tineretul Albaniei este pe deplin conștient de faptul că viitorul nostru fericit, independența țării noastre vor fi garantate numai în strînsă prietenie și alianță cu popoarele Uniunii Sovietice care ne-au adus libertatea, cu poporul Marei Chine populare, cu popoarele țărilor de democrație populară, cu toți oamenii progresiști din țările capitaliste și coloniale, care luptă pentru pace și fericirea omenirii.

Uniunea Tineretului Muncitor din Albania, sub conducerea partidului, va călăuzi mereu înainte tineretul nostru spre primăvara însorită a socialismului.

Tînărul strungar S. Hasan de la parcul de automobile din Tirana. Pentru meritele sale deosebite în muncă el a fost decorat cu Medalia Muncii

Un fapt

Pe graficul făcut împreună cu comitetul organizației de bază din comuna Calvini, era planificată pentru 26 octombrie adunare generală U.T.M. Această adunare era destinată primirii de noi membri.

La începutul adunării un tovarăș a vorbit despre „Pilda Comsomolului Leninist". Se spuneau lucruri noi, frumoase, se vorbea despre tineri entuziaști plini de viață care au înfăptuit cu cîntecul pe buze lucruri mărețe. Și tinerii ascultau cu plăcere.

S-a trecut la discutarea cererilor de primire în U.T.M. a tinerilor Chirițescu Traian și Pietraru Maria care se evidențiaseră în multe acțiuni întreprinse de U.T.M.. De pregătirea acestor doi tineri s-au ocupat cu multă seriozitate învățătorii utemiști Deliu Eugenia și Mircescu Ion.

În sală, în afară de utemiști, se mai aflau invitați de comitetul U.T.M. — 6 tineri pe care-i găseai alături de utemiști în majoritatea acțiunilor întreprinse de organizație. Pentru unii dintre ei era prima adunare U.T.M. la care participau.

După primirea celor doi tovarăși în organizație s-a petrecut un lucru care m-a bucurat mult: tovarășele Popa Elena, Albu Elena și Băjenaru Elisabeta — 3 dintre cei 6 invitați — s-au ridicat pe rînd și au cerut să fie primite în U.T.M.

Un fapt poate mărunt. Pentru mine însă el a fost o dovadă grăitoare că această organizație de bază a început să prindă rădăcini adînci în sufletele tinerilor din comună.

Corespondent
ANGHEL TĂBĂCARU
instructor al Comitetului raional U.T.M. Cislău

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„E timpul cel mai potrivit"

„E timpul cel mai potrivit" a fost intitulat articolul apărut în „Scînteia tineretului" nr. 2009 în care era criticat comitetul orășenesc U.T.M. Brăila pentru faptul că nu se ocupă de felul cum contribuie tinerii la îndeplinirea planului pe 1955 la uzinele metalurgice „Progresul".

In trimestrul III al acestui an, puțini dintre tinerii de la uzinele metalurgice „Progresul", aplicau în producție metode avansate de muncă. Tinerii nu erau îndrumați de comitetul organizației de bază U.T.M ca să folosească tehnica înaintată. Cele peste 20 brigăzi și cîteva posturi utemiste de control nu mai existau în majoritatea lor decît în scriptele comitetului orășenesc U.T.M.

Toate aceste lipsuri — menționa articolul — au făcut ca pe luna septembrie planul pe sortimente să nu fie realizat în întregime.

In urma apariției articolului intitulat „E timpul cel mai potrivit" comitetul orășenesc U.T.M. Brăila, prin tov. Iacob Gheorghe și Gheliț Ioan, a analizat într-o ședință de comitet cauza lipsurilor și a luat măsuri pentru remedierea lor.

Au fost reorganizate 11 brigăzi și 4 posturi utemiste de control. Totodată brigada nr. 3, din secția tineretului, condusă de tov. Ghinea Gheorghe a chemat la întrecere socialistă în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, toate brigăzile de tineret existente în uzină și din toate întreprinderile orașului Brăila, cu următoarele obiective:

1. Depășirea planului de producție cu 5%.
2. Reducerea rebuturilor cu 98% față de luna septembrie.
3. Ridicarea calificării tinerilor din brigadă prin frecventarea cursului de minim tehnic.
4. Reducerea la zero a absențelor nemotivate.
5. Aplicarea metodelor de lucru Kolesov, Bîkov, Bortkevici și Voroșin.
6. Colectarea a 2000 kg. fier vechi.
7. Participarea tuturor membrilor brigăzii la concursul „Iubiți cartea".

La turnătoria fontă-bronz, formatorii Dumitrache Gheorghe și Ene Vasile, într-o consfătuire ce s-a ținut în cadrul sectorului, s-au angajat să-și îndeplinească planul de producție pe trimestrul IV cu 3 zile înainte de termen și în cinstea Congresului partidului să reducă simțitor rebuturile în acest sector.

SUCCESELE NOASTRE ȘI UNELE INVĂȚĂMINTE

Cînd s-a încheiat campania de recoltare și treieriș, realizările obținute ne dădeau dreptul nouă, tinerilor tractoriști din brigada a VII-a, să ne numărăm printre fruntașii întrecerii socialiste. Planul de producție pe campanie fusese îndeplinit și chiar depășit cu cîteva procente.

La începerea lucrărilor agricole de toamnă, am pornit hotărîți să ne menținem printre fruntașii în îndeplinirea planului de producție, ba chiar să mai urcăm cîteva trepte pe graficul întrecerii. Fiecare dintre noi voia să muncească cît mai bine, să obțină realizări cît mai de seamă pentru ca, la sfîrșitul campaniei, brigada noastră să fie printre primele din stațiune. De-a lungul întregii campanii agricole de toamnă, în lupta pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de producție ce ne reveneau, cîteva probleme mari au stat totdeauna în centrul muncii noastre. Mai întîi, ne-am străduit să folosim cu chibzuință fiecare zi, fiecare ceas din timpul prielnic de lucru, să asigurăm o funcționare continuă a tractoarelor și, de asemenea, am luptat să realizăm o productivitate a muncii cît mai ridicată.

Brigada noastră lucrează de multă vreme la gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie", pe terenurile sfatului popular comunal sau pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comuna Bîrca. Acest lucru ne-a dat posibilitatea să cunoaștem din vreme ce terenuri avem de lucrat și ce lucrări să executăm. Cunoașterea acestor lucruri ne-a înlesnit organizarea muncii în așa fel încît zilnic toate tractoarele să funcționeze din plin.

In scopul folosirii timpului prielnic pentru lucru, noi ne-am preocupat să avem întotdeauna asigurat terenul necesar pentru muncă. Contractele încheiate din vreme au făcut să nu ne plîngem de lipsa de teren. În unele cazuri însă, unii contractanți nu ne asigurau teren de lucru. Nici atunci noi n-am stat la vagonul dormitor pînă se elibera terenul respectiv. Ne-am mutat de îndată pe alte terenuri. De pildă, prima dată am lucrat la gospodăria colectivă. Am executat arături pentru însămînțări și am însămînțat o suprafață de 60 hectare. Mai apoi însă, n-am mai avut teren de lucru, deoarece de pe restul terenului nu se culesese încă porumbul, cocenii nu fuseseră tăiați. Fără să pierdem vremea, ne-am mutat de îndată pe terenul sfatului popular comunal. Am lucrat și aici—tot arături pentru însămînțări precum și însămînțări—mai bine de 75 hectare. In acest timp, colectiviștii au reușit să culeagă porumbul și să taie cocenii de pe o suprafață însemnată. Așa că, de îndată ce am terminat lucrările pe terenul sfatului popular, am revenit pe terenurile gospodăriei colective. Cînd însă nici la gospodăria colectivă și nici la sfatul popular nu aveam teren suficient pentru toate tractoarele brigăzii, rămîneau pe parcela respectivă doar atîtea tractoare cîte erau necesare, iar celelalte mergeau să lucreze pe ogoarele țăranilor muncitori cu gospodării individuale, ogoare recunoscute din timp de către pontatorul-alimentator.

Pe de altă parte, pentru a reduce cît mai mult deplasările și a spori timpul de lucru al tractoarelor, ne îngrijeam ca totdeauna tabăra brigăzii să fie în apropierea locului de muncă. In felul acesta deplasarea tractoarelor de la vagonul-dormitor la ogoare sau de la ogoare la tabăra brigăzii — pentru alimentare, întreținere etc. — era scurtă, de cel mult 500—600 metri și dura puțin, ceea ce făcea să crească timpul productiv al tractorului.

Un alt mijloc principal, care ne-a ajutat în mod deosebit să folosim în întregime timpul prielnic de lucru, a fost asigurarea bunei funcționări a tractoarelor. Oricît ai încerca să lucrezi cît mai mult într-o zi, dacă tractoarele „se poticnesc" sau rămîn pe brazdă — tot degeaba... Ca să lucrezi ziua întreagă și să realizezi cît mai mult, trebuie ca tractorul să meargă „ca ceasul" — cum spunem noi, tractoriștii. Și ne-am străduit să asigurăm o asemenea funcționare tractoarelor noastre. Aceasta, bine înțeles prin respectarea cu strictețe a prevederilor normativului de îngrijiri tehnice, prin executarea în condițiuni cît mai bune a întreținerii lor. În fiecare seară, după ce se întorc la tabăra brigăzii, tractoriștii execută curățirea exterioară a tractorului, șterg cu grijă praful sau noroiul, controlează cu atenție șuruburile, care se mai slăbesc în timpul mersului, le string etc. De asemenea, fac alimentarea cu combustibilul necesar și gresează atît tractorul cît și mașina remorcată. După trei-patru zile de lucru se spală filtrele de motorină, iar după 50—60 ore, se schimbă uleiul și se spală filtrele.

Buna întreținere a tractoarelor a făcut ca ele să lucreze necontenit și în bune condițiuni. Pe toată durata campaniei agricole de toamnă, noi n-am avut „căderi" la nici un tractor. Am avut, bineînțeles, unele defecțiuni mici, care au fost remediate repede și ușor.

Întrecerea socialistă ne-a îndemnat să luptăm pentru obținerea unei productivități cît mai ridicate pe fiecare tractor. Norma zilnică a unui tractorist este de 3,30 hantri. Prin folosirea rațională a timpului de lucru și prin conducerea pricepută a tractorului, tinerii tractoriști din brigadă o depășeau cu regularitate. Ei realizau în fiecare zi cîte 3,50 hantri, iar pentru unii tractoriști ca Ilie Capisizu și Petre Preda — a devenit un obicei să realizeze cîte 4 hantri pe zi. Nu puține au fost cazurile cînd, în toiul nopții, zgomotul tractoarelor dovedea că tractoriștii noștri lucrează de zor.

Lupta noastră pentru realizarea unei productivități cît mai mari a dat roade frumoase.

La 1 noiembrie brigada noastră își realizase planul pe campanie în proporție de 112 la sută. Realizările noastre de acum, adunate lîngă cele din campaniile agricole de primăvară și vară, ne-au adus bucuria unei însemnate izbînzi: tot pînă la 1 noiembrie, brigada noastră și-a depășit planul anual de producție.

Realizările noastre puteau fi însă și mai mari. In campania agricolă din primăvară am folosit metoda graficului orar. Noi n-am tras învățămintele necesare și acum, la lucrările de toamnă, n-am aplicat această metodă decît uneori și nu corect. Nici eu, ca șef de brigadă și nici tovarășii din conducerea stațiunii nu ne-am preocupat ca această metodă să se aplice continuu și corect. Pe de altă parte, deși ne-am străduit să folosim cît mai complect capacitatea de producție a tractoarelor, ne-a scăpat din atenție unul dintre cele mai de seamă mijloace menite să ridice productivitatea muncii: folosirea cuplajelor de cîte două semănători sau mașini agricole la un tractor.

Folosirea și a acestor metode în munca noastră ne-ar fi ajutat să obținem rezultate și mai frumoase. În orice caz, în campaniile agricole viitoare noi vom ține seama de învățămintele desprinse din campania agricolă din toamna anului acesta și ne vom strădui să folosim cele mai potrivite metode pentru ca graficul realizărilor noastre să urce necontenit.

MARIN VELIȘCU
șeful brigăzii a VII-a de la S.M.T.-Bîrca, regiunea Craiova

Scrisoare către redacție

In primul rînd nevoile esențiale

In ultimii ani, la combinatul nostru s-au creat muncitorilor condiții tot mai bune de viață. Reșița a crescut cu noi cartiere, o mare casă de cultură este aproape gata, o parte din ea fiind chiar în funcțiune, iar însăși camera din care scriu și în care locuiesc se află la etajul doi al unui nou și modern cămin muncitoresc — căminul „23 August".

Cu toate acestea, mai avem unele greutăți, în special în legătură cu cantina.

Acum un an, în Combinatul metalurgic Reșița funcționau două cantine — una pentru muncitorii din sectorul siderurgic și cealaltă pentru cei din sectorul metalurgiei prelucrătoare. Cu cîtva timp în urmă cantina siderurgiei (numită pe aci „Banatul") s-a desființat, sub motiv că intră în reparație. Nu mică ne-a fost mirarea cînd ne-am dat seama că sala acestei cantine atît de necesară, n-a fost închisă pentru reparație, ci pentru a fi transformată în restaurant.

După închiderea cantinei, abonații au fost siliți să ia cu toții masa la cantina sectorului metalurgiei prelucrătoare, cunoscută la noi sub numele de cantina C.F.U. Sala de la C.F.U. fiind însă absolut neîncăpătoare, după muncă trebuie să stai și la servirea mesei, în picioare, lîngă tovarășii tăi, așteptînd cîte trei sferturi de oră ca să găsești un loc.

Pentru a lichida această situație, atît eu cît și alți tineri care locuiesc la căminul „23 August" avem de făcut o propunere: dat fiind că la căminul nostru sînt cazați 800—1000 de tineri și că există spațiul necesar, să se pună în plan pentru începutul anului 1956 și să se creeze aici o nouă cantină. Aceasta ar soluționa și problema mesei de seară, pentru care noi parcurgem zilnic, pînă la C.F.U., cîte 3 kilometri.

Iar pe viitor, cînd se mai fac asemenea schimbări ca cea de mai sus, ar fi bine ca tovarășii din comitetul sindical și direcțiunea administrativă (locțiitor al directorului general pentru probleme administrative, Ion Hauptmann — N.R.) să țină seama în primul rînd de nevoile esențiale ale colectivului.

GHEORGHE POPOVICI
lăcătuș la cocseria Combinatului metalurgic Reșița

Economii realizate prin muncă

Cine a vizitat în perioada aceasta spitalul din Bălțești, raionul Teleajen, ar putea remarca, fără îndoială, însuflețirea care domnește aici. Fiecare dintre noi, este mai atent. Fiecare se străduește să nu facă nici o risipă. Mai mult încă, dacă unul dintre noi poate face ceva spre a scuti o cheltuială — se oferă bucuros. Am ajutat mult la curățenia generală care s-a făcut în spital. Astfel am reușit să realizăm o economie în valoare de 5.000 lei. In orele libere ajutăm la construirea unor dependințe. Am mai realizat astfel încă vreo 10.000 lei economii.

Cu ajutorul personalului spitalului se repară o mașină de salvare la care, de asemenea se vor realiza cîteva mii lei economie.

Acest succes — peste 20.000 de lei economie — fetele și băieții noștri îl dăruiesc cu drag patriei libere, acum în preajma Congresului partidului.

Corespondent
VALERICA PUFU

Vizita conducătorilor sovietici în India

N. A. BULGANIN: Poporul indian va avea întotdeauna sprijin din partea Uniunii Sovietice

PUNA 26 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 25 noiembrie, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au sosit la Puna, unul din cele mai mari oraşe din statul Bombay, vechea capitală a poporului marat, actualmente centrul unei regiuni agricole şi important centru cultural al Indiei.

Pe aerodromul din Puna, oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de general locotenent Timaia, comandantul zonei militare centrale, de B. N. Sanas, primarul oraşului, de reprezentanţi ai autorităţilor din statul Bombay şi ai autorităţilor orăşeneşti.

De la aerodrom, oaspeţii au plecat spre staţiunea agricolă experimentală a Vadgaon, situată la 30 km. de Puna, creată de departamentul agriculturii al guvernului statului Bombay.

Apoi, tovarăşii Bulganin şi Hruşciov împreună cu persoanele care îi însoţesc au vizitat staţiunea hidroenergetică experimentală din apropierea oraşului Puna, administrată de guvernul central al Indiei.

Pretutindeni pe unde au călătorit oaspeţii sovietici în regiunea Puna, drumurile erau împodobite cu arcade şi drapele. Pretutindeni oaspeţii au fost salutaţi călduros de locuitorii oraşului şi împrejurimilor.

Tovarăşii Bulganin şi Hruşciov au vizitat apoi Academia naţională pentru apărare, aflată în apropiere de oraşul Puna, în localitatea Khadakvasla. Pe malul lacului, pe care oaspeţii sovietici l-au traversat cu bărci cu motor, ei au fost întîmpinaţi de generalul maior Habibulla, şeful acestei importante instituţii de învăţămînt militar din India, care pregăteşte ofiţeri pentru armata terestră, flotă şi aviaţie.

In cinstea oaspeţilor, generalul-maior Habibulla a oferit un dejun. Cu acest prilej el a salutat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, declarînd că vizita lor reprezintă o mare cinste pentru academie şi unul din cele mai importante evenimente din istoria ei. El a rugat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov să transmită din partea ofiţerilor, salariaţilor şi elevilor Academiei naţionale pentru apărare din oraşul Puna cele mai bune urări corpului ofiţeresc şi elevilor Academiei militare sovietice. Generalul-maior Habibulla i-a rugat de asemenea să transmită în numele său un cald salut lui G. K. Jukov, eminent conducător militar, mareşal al Uniunii Sovietice.

N. A. Bulganin a mulţumit generalului-maior Habibulla în numele său şi al lui N. S. Hruşciov precum şi în numele ostaşilor din armata sovietică şi al întregului popor sovietic pentru sincerele cuvinte de salut şi şi-a exprimat recunoştinţa pentru primirea călduroasă.

Principiul fundamental al politicii externe a Uniunii Sovietice, a spus N. A. Bulganin, este măreţul principiu al coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme economice şi sociale diferite. Noi respectăm cu fermitate şi fără şovăire acest principiu proclamat de învăţătorul nostru, V. I. Lenin.

Uniunea Sovietică a dus întotdeauna o politică care corespunde dorinţei celei mai scumpe a tuturor popoarelor — menţinerea şi consolidarea păcii, neadmiterea izbucnirii războaielor care aduc întotdeauna nenumărate nenorociri popoarelor. Relaţiile sovieto-indiene se întemeiază pe principiile respectării reciproce a integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, neagresiunii, neamestecului în afacerile interne — oricare ar fi motivele cu caracter economic, politic sau ideologic — pe principiul egalităţii, avantajului reciproc şi coexistenţei paşnice.

Sîntem foarte bucuroşi că ni s-a oferit posibilitatea de a vizita un institut de învăţămînt militar atît de minunat ca Academia pentru apărare. Popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice sînt ocupate cu munca constructivă şi nu vor război. Pot să vă asigur că în năzuinţa sa nobilă spre pace şi progres, poporul indian va avea întotdeauna sprijin din partea Uniunii Sovietice.

După dejun, oaspeţii au vizitat încăperile academiei. Apoi, în cinstea lor s-au organizat pe terenul de sport întreceri militaro-sportive, dansuri războinice, exerciţii de gimnastică şi exerciţii de călărie purtînd amprenta specificului naţional al popoarelor Indiei.

După ce au mulţumit generalului-maior Habibulla, tovarăşii Hruşciov şi Bulganin au părăsit Academia pentru apărare şi s-au îndreptat spre reşedinţa care li s-a pus la dispoziţie în oraşul Puna. Seara, în grădina universităţii a avut loc un miting de masă în cinstea oaspeţilor sovietici, la care au participat 300.000 locuitori din Puna şi împrejurimi. In numele cetăţenilor oraşului Puna, tovarăşii Bulganin şi Hruşciov care au luat loc la tribuna luminată, au fost salutaţi de B. N. Sanas, primarul oraşului.

Mesajul de salut al cetăţenilor oraşului Puna

In numele poporului şi al municipalităţii, salut cu bucurie şi din toată inima pe dl. Bulganin şi dl. Hruşciov şi pe cei care îi însoţesc. Această zi este o adevărată sărbătoare în istoria oraşului nostru. Vizita liderilor ruşi este un eveniment istoric: tovarăşii noştri au trecut Himalaia pentru a ne vizita.

Avem tot temeiul, se spune mai departe în mesaj, să ne amintim astăzi de eroica apărare de către ruşi a Moscovei, Leningradului şi Stalingradului împotriva forţelor monstruoase ale lui Hitler. Sub conducerea lui Stalin, oaspeţii noştri au condus şi au însufleţit poporul sovietic în luptă pînă la ultima picătură de sînge. Ei au ajutat la nimicirea spectrului imperialismului nazist. De aceea sîntem fericiţi că dvs., domnilor, vă aflaţi astăzi printre noi. Cu numai cinci luni în urmă iubitul nostru prim ministru a avut posibilitatea să viziteze ţara d-voastră. Marele popor sovietic l-a salutat din toată inima pretutindeni pe unde a fost.

Noi nu vom uita această prietenie şi dragoste arătată primului ministru şi nouă. Vizita dvs. în India va apropia şi mai mult popoarele noastre. Dacă reprezentanţii ţărilor lumii se vor întîlni cît mai des posibil şi vor duce tratative, aceasta va contribui, fără îndoială, la cauza înţelegerii reciproce, păcii şi înfloririi popoarelor. Uniunea Sovietică şi Republica India au o populaţie de 550 milioane de locuitori a căror singură dorinţă este să asigure popoarelor lumii pace şi prietenie.

Tovarăşul N. A. Bulganin a adresat o cuvîntare cetăţenilor oraşului Puna.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Domnule primar, dragi prieteni!

Ingăduiţi-mi să vă transmit, şi prin dvs. întregii populaţii a oraşului Puna, caldul salut al poporului sovietic.

Oraşul dvs. are glorioase tradiţii istorice. In trecut, el a fost capitala curajoşilor şi neînfricaţilor maraţi care au apărat cu străşnicie independenţa naţională a patriei lor împotriva cotropitorilor străini. Aici în imediată apropiere de Puna, curajoşi ostaşi maraţi au luptat împotriva colonialiştilor. Inaintaşii dvs. nu şi-au vărsat sîngele în zadar. Amintirea faptelor lor eroice a însufleţit întotdeauna lupta de eliberare naţională a poporului indian. Aspiraţiile curajoşilor dvs. înaintaşi s-au împlinit: India a devenit un stat independent.

Acum, poporul indian transformă treptat istoria Puna într-un oraş al culturii şi ştiinţei. Universitatea, colegiile, observatorul, Academia naţională pentru apărare, staţiunea de cercetări în domeniul economiei apelor şi energetice — toate acestea sînt focare de înaltă cultură şi educare a tineretului.

Fie ca în Puna să trăiască veşnic nobilele tradiţii de libertate ale vechilor maraţi şi să se dezvolte tot mai larg cultura modernă a poporului marat.

Să se dezvolte şi să se întărească prietenia între popoarele sovietice şi poporul Indiei. Vom lupta împreună pentru o pace îndelungată şi trainică în lumea întreagă, pentru prietenie între toate popoarele.

Ingăduiţi-mi să vă mulţumesc pentru primirea caldă pe care ne-aţi făcut-o astăzi în minunatul dvs. oraş. (Aplauze furtunoase, îndelungate).

In numele municipalităţii oraşului Puna, au fost oferite daruri tovarăşilor Bulganin şi Hruşciov. Mitingul cetăţenilor oraşului Puna în cinstea oaspeţilor sovietici a luat sfîrşit prin jocuri de artificii şi serbări populare.

In oraşul Bangalor

BANGALOR 26 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 26 noiembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. au părăsit oraşul Puna, pe care l-au vizitat în cursul zilei de 25 noiembrie, şi la amiaza aceleiaşi zile au sosit cu avionul la Bangalor, oraşul de reşedinţă al statului Mysore din India de sud. Intins pe o mare suprafaţă, acest oraş sudic cu clădiri joase cufundate în verdeaţă era pavoazat sărbătoreşte. Pe străzi, în întîmpinarea oaspeţilor au ieşit sute de mii de locuitori ai oraşului. Pe parcursul urmat de şirul de automobile se înălţau nenumărate arcade pavoazate cu steagurile U.R.S.S. şi Indiei şi cu inscripţii în limba rusă şi în limbile din sudul Indiei: „Bine aţi venit", „Trăiască prietenia indiano-sovietică", „Trăiască Bulganin şi Hruşciov".

Locuitorii din Bangalor au salutat cu căldură pe oaspeţii sovietici în drumul lor prin oraş spre reşedinţa care le-a fost rezervată.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, precum şi persoanele care îi însoţesc au fost întîmpinaţi pe aeroport şi conduşi la reşedinţa lor de K. Hanumanthaiya, ministru principal al statului Mysore, membrii guvernului statului, preşedinţii Adunării legislative a statului şi al consiliului legislativ al statului, V. P. D. Naidu, primarul oraşului Bangalor şi alte personalităţi oficiale precum şi de reprezentanţi ai Radjpramukhului (guvernatorul statului) din Mysore.

Birmania se pregăteşte să întîmpine pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov

PEKIN 26 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum anunţă ziarele din Rangoon, capitala Uniunii Birmane, se pregăteşte febril să primească vizita celor doi conducători sovietici N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. Străzile sînt pavoazate; la intersecţia străzilor principale sînt instalate lozinci luminoase în cinstea oaspeţilor. Pe tot parcursul de la aeroport pînă la reşedinţa prezidenţială sînt ridicate arcuri de triumf.

Guvernul a hotărît ca în ziua sosirii conducătorilor sovietici la Rangoon, şcolile să nu ţină cursuri.

La Mandalay, autorităţile municipale şi organizaţiile obşteşti au elaborat un program pentru primirea oaspeţilor sovietici.

Comunicatul Agenţiei TASS despre ultimele experienţe cu arma termonucleară în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 26 (Agerpres). — Agenţia TASS transmite următorul comunicat despre ultimele experienţe cu arma termonucleară în Uniunea Sovietică.

In ultimul timp, în conformitate cu planul de cercetări ştiinţifice şi lucrări experimentale în domeniul energiei atomice, în Uniunea Sovietică s-au experimentat noi tipuri de arme atomice şi termonucleare (cu hidrogen). Experienţele au confirmat pe deplin calculele tehnico-ştiinţifice respective, relevînd noile realizări importante ale oamenilor de ştiinţă şi inginerilor sovietici. Ultima explozie de bombă cu hidrogen a fost cea mai puternică din toate exploziile de pînă acum. Pentru a se preîntîmpina efectele radioactive, explozia a avut loc la mare înălţime. Cu acest prilej s-au făcut vaste cercetări în problemele apărării oamenilor.

In legătură cu faptul că în unele ţări occidentale s-a făcut vîlvă în jurul acestor experienţe din U.R.S.S., agenţia TASS este autorizată să declare următoarele:

Guvernul sovietic s-a pronunţat şi se pronunţă pentru interzicerea armei atomice şi a armei cu hidrogen, însoţită cu instituirea unui control internaţional eficient. Această hotărîre ar permite ca energia atomică să fie utilizată exclusiv în scopuri paşnice. Propuneri de interzicere necondiţionată a armei atomice şi a armei cu hidrogen au fost făcute de Uniunea Sovietică, atît în Organizaţia Naţiunilor Unite, cît şi la recenta conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri de la Geneva dar aceste propuneri nu au fost acceptate. Uniunea Sovietică a propus de asemenea condamnarea moral-politică a armei atomice şi a armei cu hidrogen. Puterile occidentale au respins şi această propunere.

Efectuînd aceste experienţe în interesul asigurării securităţii sale, Uniunea Sovietică va urmări, ca şi pînă acum să se realizeze în Organizaţia Naţiunilor Unite un acord cu privire la interzicerea armei atomice şi a armei cu hidrogen şi la reducerea tuturor celorlalte tipuri de armament, la micşorarea continuă a încordării internaţionale şi stabilirea încrederii între state, la menţinerea şi întărirea păcii generale.

O nouă expresie a prieteniei sovieto-indiene

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Participarea oamenilor de ştiinţă sovietici la crearea Institutului tehnologic din Bombay constituie o nouă manifestare a colaborării prieteneşti dintre Uniunea Sovietică şi Republica India.

Institutul tehnologic din Bombay va fi cea de a doua mare instituţie de învăţămînt tehnic superior din India.

La elaborarea materialelor de proiectare a Institutului din Bombay participă 11 instituţii de învăţămînt tehnic superior din U.R.S.S., printre care Institutul chimico-tehnologic „Mendeleev" din Moscova, Şcoala tehnică superioară „Bauman" etc. La elaborarea proiectelor colaborează peste 100 de oameni de ştiinţă sovietici printre care profesorii Granovski, Romankov şi alţii.

Apropiat acord între Siria şi Liban

DAMASC 26 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că la 25 noiembrie au început în localitatea Bloudan, situată la 45 km. de Damasc, tratative la nivel guvernamental între Siria şi Liban.

Tratativele dintre cele două ţări au drept scop încheierea unui acord pentru întărirea colaborării dintre cele două ţări pe plan economic, politic şi militar. Comunicatul publicat după prima şedinţă a tratativelor arată că între reprezentanţii celor două ţări „există o perfectă identitate de vederi asupra problemelor care interesează cele două ţări".

După cum se ştie primii miniştri ai celor două ţări s-au pronunţat în repetate rînduri împotriva alianţelor şi blocurilor militare de felul pactului de la Bagdad.

Tratativele cu U. R. S. S. vor fi întotdeauna posibile

A DECLARAT A. EDEN

LONDRA 26 (Agerpres). — După cum anunţă agenţiile occidentale de presă, la 25 noiembrie, primul ministru britanic, Anthony Eden, a luat cuvîntul la o întrunire a partidului conservator din Oxford. Referindu-se la recenta conferinţă de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, Eden şi-a exprimat speranţa că în pofida „eşecului" conferinţei „tratativele cu U.R.S.S. vor fi întotdeauna posibile şi vor putea fi oricînd reluate dacă împrejurările oferă acest prilej".

Eden a ţinut să precizeze însă că, după părerea lui, aceste tratative nu pot fi reluate decît dacă lumea occidentală „va persevera în politica adoptată, dacă îşi consolidează propriile ei asociaţii şi alianţe defensive" şi-şi păstrează obiectivele actuale.

Agenţiile de presă comunică din:

MOSCOVA. — Cu prilejul celei de a 85-a aniversări a lui I. Passakivi, preşedintele Republicii Finlandeze, K. E. Voroşilov i-a trimis o telegramă de felicitare.

BERLIN: Guvernul R. D. Germane a dat publicităţii o declaraţie în care, printre altele se pronunţă pentru destinderea încordării în Germania şi pentru înlăturarea tuturor obstacolelor din calea spre o Germanie unită, democrată şi iubitoare de pace. Guvernul R.D.G. se adresează guvernului Germaniei occidentale cu chemarea de a pune capăt tuturor măsurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale, aducînd prin aceasta contribuţia sa la opera de creare a premizelor necesare reglementării paşnice a problemei germane. Guvernul R. D. G., se spune mai departe în declaraţie, este gata să întreprindă, împreună cu guvernul Republicii Federale Germane, eforturile necesare pentru crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie, ceea ce ar constitui un pas important spre apropierea celor două state germane în interesele restabilirii unităţii de stat a Germaniei.

BERLIN: Reprezentanţi de seamă ai cercurilor de afaceri din Hamburg, ziarul burghez „Heilbronner Stimme", Günther Markscheffel, redactor şef al ziarului social democrat „Die Freiheit", precum şi activiştii sindicatului minerilor vest-germani s-au pronunţat pentru crearea Consiliului pe întreaga Germanie şi în favoarea stabilirii de relaţii culturale şi economice cu R.D.G.

DELHI: După cum relatează ziarul Hindustan Standard, inaugurînd la 25 noiembrie Centru de învăţămînt pentru problemele folosirii resurselor de apă de pe lîngă Universitatea din Rurki (statul Uttar-Pradesh), unde îşi vor ridica calificarea inginerii din ţările Asiei şi Africii, primul ministru Nehru a declarat că India îşi îndeplineşte promisiunea făcută la conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii.

STALINGRAD. — Cu prilejul Lunii prieteniei anglo-sovietice, a avut loc o convorbire prin radio între Stalingrad şi oraşul englez Coventry. La convorbire au luat parte A. Jdaniuk, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Stalingrad de deputaţi ai oamenilor muncii, şi Dewys, lordul primar al oraşului Coventry.

RIO DE JANEIRO. — Vineri noaptea a intrat în vigoare în întreaga Brazilie, decretul privitor la instituirea stării de asediu pe termen de 30 de zile votat de Congresul brazilian, care are drept scop să zădărnicească orice încercare a cercurilor reacţionare de a împiedica instalarea la putere a noului preşedinte al Braziliei, Juscelino Kubitschek, ales cu sprijinul tuturor forţelor democratice

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Iranului

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 noiembrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe dl. Etessami, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Iranului la Moscova, şi i-a înmînat nota guvernului sovietic în problema aderării Iranului la gruparea militară a ţărilor blocului de la Bagdad. Această notă reprezintă totodată răspunsul guvernului sovietic la memoriul guvernului Iranului remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. de către însărcinatul cu afaceri ad-interim al Iranului la Moscova dl. Etessami la 17 octombrie ca răspuns la declaraţia guvernului sovietic din 12 octombrie a.c.

Memoriul guvernului Iranului din 17 octombrie

După cum au fost informate organele de resort ale guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, la Teheran s-a comunicat în repetate rînduri verbal şi în scris d-lui ambasador al Uniunii Sovietice că guvernul şahinşahului Iranului, în virtutea răspunderii sale pentru menţinerea independenţei şi paza graniţelor ţării sale şi exercitîndu-şi dreptul de suveranitate, va lua toate măsurile şi va folosi mijloacele pe care le va găsi utile şi necesare pentru realizarea acestui scop; de aceea, aderarea guvernului şahinşahului şi Iranului la pactul de colaborare mutuală încheiat între Irak şi Turcia care corăspunde Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite şi nu urmăreşte alt scop decît întărirea bazelor păcii şi securităţii în Orientul Mijlociu şi în întreaga lume, este absolut firească.

Concluziile trase de guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cu privire la pactul intervenit între guvernele Irakului şi Turciei şi faptul că el este considerat ca o grupare militară în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi ca un instrument al anumitor cercuri agresive care nu sînt interesate în întărirea păcii internaţionale şi care urmăresc să menţină şi să restabilească politica colonială, au provocat o uimire extremă, deoarece pactul sus-amintit, la care au aderat guvernele Angliei şi Pakistanului este un pact încheiat între cîteva state membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, de bună voie şi în virtutea suveranităţii ce le permite să ia hotărîrile pe care le consideră oportune pentru autoapărare, iar scopul său este menţinerea păcii şi apărării fireşti şi în afară de principiile incontestabile ale legiior internaţionale şi drepturilor elementare ale omului şi societăţii, toate acestea sînt explicate în Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite.

In virtutea lămuririlor date mai sus, se spune mai departe în memoriu, şi atrăgînd atenţia asupra faptului că la baza politicii guvernului şahinşahului Iranului stă respectarea obligaţiilor internaţionale, aderarea la pactul de colaborare mutuală intervenit între Irak şi Turcia nu prejudiciază nicidecum relaţiile prieteneşti şi de bună vecinătate cu guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste cărora guvernul şahinşahului Iranului le acordă o deosebită atenţie şi în care el este interesat în mod deosebit, fapt confirmat de ultimele măsuri în vederea reglementării problemelor financiare şi de frontieră, şi în nici un caz nu este în contradicţie cu sensul tratatelor care există între cele două guverne.

Nota adresată de guvernul sovietic guvernului Iranului la 26 noiembrie

In legătură cu răspunsul din 17 octombrie al guvernului Iranului la declaraţia guvernului sovietic din 12 octombrie, guvernul U.R.S.S. consideră necesar să declare următoarele:

1. Guvernul sovietic este nevoit din păcate să constate că în ciuda repetatelor avertismente prieteneşti ale Uniunii Sovietice, guvernul Iranului a acceptat să adere la gruparea militară din Orientul Apropiat şi Mijlociu — alianţa turco-irakiano-pakistaneză, cunoscută sub denumirea de blocul de la Bagdad, la care participă şi Anglia

Ca urmare a acestui fapt, Iranul a devenit membru al unei grupări militare care este un instrument al anumitor cercuri agresive. Oricît de ciudat ar părea, aderînd la această grupare, Iranul şi-a legat politica de interesele unor forţe străine Iranului, care îşi propun să menţină şi să restabilească dependenţa colonială a ţărilor din această regiune.

In legătură cu aceasta Guvernul sovietic consideră necesar să confirme că aderarea Iranului la gruparea militară de la Bagdad este incompatibilă cu interesele întăririi păcii şi securităţii în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu şi este în contradicţie cu relaţiile de bună vecinătate dintre Iran şi Uniunea Sovietică şi cu anumite obligaţii contractuale ale Iranului.

2. In răspunsul guvernului Iranului din 17 octombrie se încearcă să se justifice aderarea Iranului la blocul de la Bagdad, invocîndu-se pretinsele scopuri defensive ale acestei alianţe militare. Aceste afirmaţii sînt însă în contradicţie cu starea de fapt.

După cum se ştie, articolul 1 al pactului de la Bagdad prevede colaborare militară între membrii acestui pact, specificînd că problema măsurilor pentru realizarea acestei colaborări urmează să fie pusă la punct prin acorduri speciale.

Caracterul obligaţiilor, se arată mai departe în notă, asumate de statele din Orientul Apropiat şi Mijlociu, membre ale blocului de la Bagdad, este ilustrat de asemenea de protocolul special publicat în presa străină, care constituie o anexă la pactul de la Bagdad. Acest protocol prevede că fiecare dintre părţile contractante se obligă, în anumite condiţii să pună teritoriul său, aerodroamele şi echipamentul său militar la dispoziţia trupelor celeilalte părţi. Din relatările presei americane, engleze şi turceşti rezultă că forţele armate turceşti care, potrivit planurilor militare ale puterilor occidentale, au sarcina „de a porni ofensiva" în direcţia Caucazului, vor trebui să intre în Iran şi să ocupe Azerbaidjanul iranian şi Kurdistanul.

Aceasta o dovedesc şi declaraţiile unor personalităţi oficiale din S.U.A., care au subliniat în repetate rînduri că pactul militar de la Bagdad şi aderarea Iranului la acest pact sînt prevăzute de planurile militare americane de creare a unei aşa-zise „centuri nordice" de state din Orientul Miljociu. Aceasta o confirmă şi declaraţiile făcute de şefii guvernelor şi de miniştrii ţărilor participante la blocul de la Bagdad la prima sesiune a Consiliului pactului de la Bagdad, care a avut loc recent (în zilele 21 şi 22 noiembrie) şi la care au participat ca observatori şi reprezentanţi ai S.U.A.

In această ordine de idei nu se poate să nu se sublinieze că S.U.A. şi Marea Britanie trimit ţărilor blocului de la Bagdad cantităţi tot mai mari de armament şi de echipament militar, condiţionînd aceste livrări de anumite obligaţii militare şi politice, care agravează şi mai mult situaţia în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi prejudiciază securitatea şi independenţa naţională a ţărilor din această regiune. De aceea, nu este întîmplător că statele arabe şi alte state din această regiune, vecine cu ţările participante la blocul de la Bagdad, au o atitudine negativă faţă de crearea blocului de la Bagdad şi văd în el o primejdie directă pentru interesele lor vitale.

Adevăratul caracter al blocului militar de la Bagdad, se spune mai departe în nota sovietică, rezultă şi din faptul că Turcia şi Anglia — membre ale blocului de la Bagdad — fac parte din gruparea militară a N.A.T.O. (blocul Atlanticului de Nord), iar Pakistanul şi Anglia participă la o altă grupare militar-politică din Asia de sud-est, denumită S.E.A.T.O.

Fiind o verigă de legătură între N.A.T.O. şi S.E.A.T.O. blocul de la Bagdad reprezintă o ameninţare pentru cauza păcii nu numai în Orientul Apropiat şi Mijlociu, ci şi în afara acestei regiuni. Totodată legătura ce există între blocul de la Bagdad şi grupările militare mai sus menţionate face posibilă atragerea ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu în conflicte armate care ar putea izbucni şi în alte părţi ale lumii.

Aşa dar, crearea blocului de la Bagdad şi aderarea Iranului la el nu este determinată de nevoile apărării, ci slujeşte scopurilor anumitor puteri care se străduiesc să transforme ţările din Orientul Apropiat şi Mijlociu, inclusiv Iranul, într-un cap de pod militar al lor şi să asigure pe această cale atît prezenţa forţelor armate străine cît şi organizarea de baze militare ale lor pe teritoriile acestor ţări.

3. — Declaraţia guvernului iranian potrivit căreia la baza politicii sale stă lupta pentru stîrpirea politicii coloniale şi că această luptă „face ca ideea restabilirii oricărei politici coloniale în lume să fie ne la locul ei", este în contradicţie cu faptele mai sus menţionate şi cu împrejurarea că puterile coloniale încearcă în prezent să menţină şi să restabilească înrobirea colonială a ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic. Participarea acestor ţări la blocurile sus menţionate duce la pierderea independenţei lor, la intensificarea dependenţei lor economice şi politice de puterile străine.

4. In ciuda afirmaţiilor guvernului iranian, se arată mai departe în nota guvernului sovietic, crearea blocului militar de la Bagdad nu are nimic comun cu ţelurile O.N.U. iar referirile guvernului iranian la participarea în Organizaţia Naţiunilor Unite atît a Uniunii Sovietice cît şi a Iranului, nu pot constitui o justificare a aderării Iranului la blocul mai sus menţionat, întrucît ţelurile O.N.U. sînt menţinerea păcii şi securităţii internaţionale şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie între naţiuni, iar crearea blocului de la Bagdad serveşte unor ţeluri diametral opuse.

5. Guvernul sovietic constată că declaraţia guvernului iranian că el respectă obligaţiile sale internaţionale nu corespunde acţiunilor guvernului iranian care, în ciuda obligaţiilor prevăzute în articolul 3 al tratatului sovieto-iranian cu privire la garanţii şi neutralitate din 1 octombrie 1927, a hotărît să adere la blocul de la Bagdad îndreptat împotriva U.R.S.S.

In articolul 3 al tratatului sovieto-iranian susmenţionat se arată: „Fiecare parte contractantă se obligă să nu participe nici de fapt, nici de drept, la alianţe sau acorduri politice îndreptate împotriva securităţii terestre sau maritime ale celeilalte părţi contractante, sau împotriva integrităţii independenţei sau suveranităţii ei".

Invocarea de către guvernul iranian a drepturilor sale suverane în legătură cu participarea la blocul de la Bagdad nu poate constitui o justificare pentru încălcarea obligaţiilor internaţionale ale Iranului.

Guvernul sovietic relevă că participarea Iranului la blocul de la Bagdad aduce prejudicii serioase relaţiilor sovieto-iraniene, într-un moment cînd datorită eforturilor Uniunii Sovietice şi ale altor state au fost realizate anumite succese pe calea slăbirii încordării internaţionale şi stabilirii încrederii între state şi cînd Uniunea Sovietică a întreprins o serie de acţiuni în vederea întăririi şi dezvoltării relaţiilor de bună vecinătate cu Iranul.

Situaţia care se creează prin aderarea Iranului la blocul agresiv de la Bagdad constituie o primejdie la frontierele Uniunii Sovietice. Dat fiind acest fapt guvernul sovietic nu poate privi cu indiferenţă participarea Iranului la pactul de la Bagdad.

In legătură cu cele expuse mai sus, guvernul U.R.S.S. nu poate considera satisfăcător răspunsul guvernului iranian, îşi menţine declaraţia din 12 octombrie şi face răspunzător guvernul iranian de urmările care ar putea decurge din hotărîrea sa de a adera la blocul militar de la Bagdad.

Moscova, 26 noiembrie 1955

Domnul Etessami a declarat că va preda neîntîrziat guvernului iranian această notă a guvernului sovietic.

Incheierea lucrărilor comisiei O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 25 noiembrie sub preşedinţia lui A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, a avut loc şedinţa Comisiei O.N.U. pentru dezarmare la care au fost încheiate discuţiile pe marginea raportului prezentat de subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

In cadrul şedinţei a luat cuvîntul Lodge, reprezentantul S.U.A. care a expus punctul de vedere al S.U.A. în problema dezarmării. El a acordat o deosebită atenţie propunerii cu privire la fotografierea reciprocă din avion şi la schimbul de informaţii militare între U.R.S.S şi S.U.A. care, după cum se ştie, nu are la bază nici o propunere privind reducerea armamentelor şi interzicerea armelor de exterminare în masă.

Pentru a slăbi impresia creată în urma atitudinii americane şi anume că S.U.A. vor să împiedice rezolvarea practică a problemei privind reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice şi se străduiesc să substituie acestui program propunerea cu privire la fotografierea din avion, Lodge a afirmat că S.U.A. se străduiesc chipurile să pornească de la un stadiu mai accesibil, adică după cum a spus el, de la realizarea propunerii cu privire la fotografierea din avion.

Comisia O.N.U. pentru dezarmare a adoptat hotărîrea de a prezenta raportul subcomitetului şi protocolurile şedinţelor comisiei spre examinare Adunării Generale şi Consiliului de securitate.

Cu aceasta Comisia pentru dezarmare şi-a încheiat lucrările.

Acad. prof. N. Hortolomei şi acad. prof. Grigore Benetato decoraţi cu Ordinul Muncii clasa I

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a emis un decret prin care conferă Ordinul Muncii clasa I acad. prof. N. Hortolomei, cu prilejul împlinirii a 70 de ani, pentru îndelungata activitate ştiinţifică şi didactică.

De asemenea, Prezidiul Marii Adunări Naţionale, conferă printr-un alt decret, Ordinul Muncii clasa I acad. prof. Grigore Benetato, cu prilejul împlinirii a 50 de ani, pentru activitate didactică şi ştiinţifică valoroasă.

(Agerpres).

◇◇◇◇◇

Opinia publică din ţara noastră discută rezultatele Conferinţei de la Geneva

Rezultatele Conferinţei de la Geneva a miniştrilor de externe, care s-a încheiat la 16 noiembrie, continuă să stea în atenţia oamenilor muncii din ţara noastră, adînc interesaţi în menţinerea şi consolidarea păcii. Adunările organizate în aceste zile de comitetele de luptă pentru pace din întreaga ţară pentru popularizarea rezultatelor Conferinţei, cunosc o afluenţă deosebită.

La Timişoara, peste 600 de cetăţeni — muncitori, oameni de ştiinţă şi cultură, reprezentanţi ai cultelor, studenţi, gospodine etc. — au participat la adunarea ţinută în sala clubului C.F.R., sub preşedinţia prof. dr. Benedict Menkes, membru corespondent al Academiei R.P.R., directorul Bazei de cercetări ştiinţifice din Timişoara a Academiei R.P.R. A luat cuvîntul acad. dr. V. Mîrza, membru în Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

La Tg. Mureş, în adunarea publică ţinută în ziua de 25 noiembrie în sala de festivităţi a liceului „Iosif Ranghet", au luat cuvîntul actorul Kovacs Gyorgy, artist emerit al R. P. R., laureat al Premiului de Stat, membru în Comitetul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., şi prof. dr. Vendegh Vincze. Din rîndul participanţilor au mai luat cuvîntul numeroşi oameni ai muncii care şi-au exprimat convingerea că „spiritul Genevei" va triumfa. Ei şi-au exprimat hotărîrea de a fi mai departe combativi şi vigilenţi în lupta pentru apărarea păcii.

Peste 500 de oameni ai muncii au participat la adunarea ţinută în oraşul Deva, în sala cinematografului „Filimon Sîrbu", pentru discutarea rezultatelor Conferinţei de la Geneva.

La Oradea, deputatele Ana Molnar, Ecaterina Abrudan, Rozalia Iovuţ şi altele, cu sprijinul comitetelor de luptă pentru pace şi comitetelor de stradă, au organizat adunări pe 26 de străzi din circumscripţiile lor electorale în care s-au discutat rezultatele Conferinţei de la Geneva.

Pînă acum, în satele şi comunele regiunii Oradea la cele peste 160 de adunări organizate de comitetele de luptă pentru pace au participat circa 12.000 de cetăţeni.

◇◇◇◇◇

Un bilanţ grăitor

Cu deosebită mîndrie privesc femeile din patria noastră bilanţul celor zece ani de activitate ai Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor.

In aceşti ani şi ele şi-au adus contribuţia la sporirea forţei şi prestigiului organizaţiei lor mondiale. Femeile din patria noastră participă activ la construcţia socialistă a patriei, în toate domeniile de activitate

In urmă cu un deceniu, în ţara noastră aproape că nu existau femei cu titluri şi grade ştiinţifice. Astăzi multe femei sînt academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., profesori universitari, decani de facultăţi, rectori şi prorectori ai universităţilor şi institutelor de învăţămînt superior. Peste 600 de femei sînt colaboratori ai institutelor de cercetări şiinţifice ale Academiei R.P.R.

In domeniul industriei metalurgice şi constructoare de maşini de pildă, numărul femeilor cercetătoare ştiinţifice a crescut anul acesta cu 425 la sută faţă de anul 1950, în Institutul de cercetări agronomice şi Institutul de cercetări zootehnice, numărul femeilor a crescut de la 77 în 1950, la 142 în 1955, iar din totalul cadrelor medicale, 60 la sută sînt femei.

Astăzi aproape 63.000 de femei sînt învăţătoare şi profesoare, iar peste 2.000 de femei activează în învăţămîntul superior, alte aproape 9.000 de femei sînt directoare de cămine culturale sau bibliotecare. Sute de femei sînt actori, pictori, sculptori, ziarişti etc.

Statul nostru preţuieşte munca şi activitatea depusă de femei. Pentru merite deosebite în muncă, peste 4.000 de femei au fost distinse cu diferite ordine şi medalii ale R.P.R., 60 de femei care activează în domeniul ştiinţei, artei şi literaturii au primit titlul de laureate ale Premiului de Stat, iar altele înaltul titlu de artiste ale poporului, maestru emerit al artei sau artist emerit al R.P.R.

(Agerpres)

◇◇◇◇◇

SPORT

Campionatul de şah al R.P.R.

Sîmbătă seara s-a desfăşurat cea de a 11-a rundă din cadrul finalei campionatului de şah al R.P.R.

Campionul ţării Troianescu, deşi în criză de timp, l-a învins pe Iuliu Szabo. Samarian a cedat la mutarea 41, în faţa lui Urseanu. Breazu a pierdut la Voiculescu iar partida G. Alexandrescu—M. Rădulescu s-a terminat remiză.

In poziţii complicate s-au întrerupt partidele Ghiţescu—Ciocîltea, R. Alexandrescu—Halic, Creţulescu—Bălănel, Costea—Seimeanu, Reicher—Gunsberger şi Drimer—Rusenescu.

După 11 runde, în fruntea clasamentului a trecut Troianescu, care are 6½ puncte şi o partidă întreruptă.

Întîlnirea de lupte clasice dintre R.P.R. şi R.F. Germană

In sala de sporturi Floreasca s-a desfăşurat sîmbătă seara întîlnirea internaţională de lupte clasice dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi R.F. Germane.

Iată rezultatele tehnice ale întîlnirii: cat. 52 kg.: D. Pîrvulescu (R.P.R.) învinge prin tuş min. 10 pe F. Stange (R.F. Germană), cat. 57 kg.: Fr. Horvath (R.P.R.) cîştigă prin tuş min. 11 la Heintz Heuser (R.F. Germană); cat. 62 kg.: Ion Popescu (R.P.R.) întrece la puncte pe Hugo Heuser (R. F. Germană), cat. 67. kg.: H. Heller (R.F. Germană) dispune prin tuş în min. 6 de D. Cuc (R.P.R.); cat. 73 kg.: M. Beluşica învinge la puncte pe H. Boese (R.F. Germană); cat. 79 kg.: H. Hess întrece la puncte pe Gh. Popovici (R.P.R.); cat. 87 kg.: L. Bujor (R.P.R.) cîştigă la puncte în faţa lui F. Dierscherl (R.F. Germană); cat. grea: W. Dietrich (R.F. Germană) învinge prin tuş în min. 1 pe Gh. Marton (R.P.R.).

Luni seara, luptătorii germani vor susţine o nouă întîlnire în oraşul Cluj.

...duminica aceasta în BUCUREȘTI

— Vă invităm, dragi cititori, la o plimbare în București împreună cu prietenii din fotografie...

Palton sau pardesiu?

Palton sau pardesiu? O plimbare prin București în aceste zile este totdeauna precedată de această dilemă. Privești către cuier și nu te poți hotărî: palton sau pardesiu? Spre a ieși din impas ne-am adresat cunoscutului specialist în meteorologie, tov. N. Topor, rugîndu-l să ne dezvăluie din tainele acestei ierni. Să-i dăm cuvîntul.

Cine face ca o iarnă să fie caldă sau rece?

Caracterul iernii, ca și al oricărui anotimp de altfel, este determinat de circulația generală a aerului care la rîndul ei este determinată de o serie de factori. Iernile calde nu au loc decît atunci cînd în nordul emisferei persistă un aer umed și puțin dens care se rotește în jurul polului și care determină înaintarea aerului tropical spre nord. Iernile reci se produc în condiții opuse și anume cînd între tropice și latitudinea de 45° circulă un aer cald, umed și puțin dens, iar pe calota polară staționează

N. Topor ne inițiază în tainele acestei ierni

un aer dens și uscat care se revarsă spre sud din timp în timp.

Petele solare joacă un rol important în stabilirea caracterului iernii?

Activitatea solară e motorul principal al proceselor atmosferice de pe planeta noastră însă o corelație directă între numărul de pete și caracterul iernilor nu s-a stabilit încă. Ceea ce e mai interesant este faptul că datele statistice duc la rezul-

tate contrarii ipotezelor emise, astfel încît ierni foarte grele au fost și în maxim și în minim de pete solare. La fel s-au petrecut lucrurile și în cazul iernilor calde. Anul acesta ne găsim în perioada de creștere a numărului de pete solare și așteptăm ca maximul să fie atins în 1957—1958 cînd este programat și „anul geofizic internațional".

Exploziile bombelor atomice și cu hidrogen pot influența climatul iernii?

Forțele termo-nucleare, care liberează în atmosferă numeroase particule radioactive și o temperatură de milioane de grade, reprezintă totuși o energie mică față de cea pe care o cheltuiesc diferitele fenomene meteorologice — astfel încît exploziile atomice nu pot influența vremea decît pe suprafețe restrînse și numai un timp scurt. Experiențele făcute pînă acum nu au putut distruge sau crea un centru de acțiune atmosferică, deci nu s-a putut modifica circulația aerului și prin urmare nici caracterul general al unui anotimp. Toate versiunile care circulă pe această temă sînt gratuite.

La ce timp să ne așteptăm în cursul iernii care urmează?

În natură totul decurge după legi obiective mai mult sau mai puțin cunoscute de mintea omenească. Majoritatea mamiferelor și a păsărilor nedomesticite, care trăiesc în condițiuni naturale, fiind conduse de instinct, își iau măsuri de protecție și își fac depozite alimentare în raport direct proporțional cu asprimea iernii. Din acest punct de vedere ele nu greșesc niciodată și chiar depășesc pe om.

Cercetările făcute în țara noastră asupra iernilor au ajuns la concluzia că ne găsim într-un ciclu de ierni mai grele, care a început în 1953 și care urmează a lua sfîrșit în 1959. În acest ciclu nu toate iernile vor fi aspre în regiunile noastre, așa după cum nici iarna trecută nu s-a manifestat prin temperaturi prea scăzute. Numai vestul și nordul Europei au avut o iarnă cumplită. Iarna 1955—1956 pare a fi severă în jumătatea de est a continentului unde a început din luna octombrie cu o serie de ninsori abundente care nu au încetat nici astăzi și unde temperatura a coborît sub minus 30 grade.

În țara noastră, iarna luată în general va fi ceva mai caldă decît obișnuitul ei și se va caracteriza prin o alternanță de perioade de timp călduros cu perioade mai scurte de timp vîntos și geros. Precipitațiile vor fi abundente dar amestecate. După intervale cu ninsoare vor urma zile cu ploaie astfel că solul nu va fi tot timpul acoperit cu zăpadă. Cele mai reci intervale vor fi 27 noiembrie—2 decembrie, 13—20 decembrie, 6—13 ianuarie și 14—16 februarie. Ninsori viscolite sînt de așteptat la sfîrșitul lui decembrie și în prima decadă a lui ianuarie.

★

Tovarășul Topor a pus aci punct. Privim din nou către cuier și ne întrebăm: cu palton sau cu pardesiu? Hm, greu răspuns. Dar... recitești cele spuse de tov. Topor și constați cu satisfacție că în fond răspunsul e simplu: și cu palton și cu pardesiu!

★

O vizită la Muzeul de Artă? Desigur, mai ales că s-a deschis o nouă expoziție: Pictura franceză. Ghidul este însă solicitat de multă lume. Așa că prietenii noștri au avut grijă să-l roage pe academicianul G. Oprescu să le dea cîteva lămuriri asupra unuia din tablourile celebre expuse în expoziție. Iată ce le-a spus binevoitor academicianul G. Oprescu.

La Muzeul de Artă

Acad. G. Oprescu ne explică...

Camille este numele soției pictorului francez Claude Monet, iar opera pe care o reproduce schița se găsește într-un muzeu german.

Colecția de lucrări franceze a Muzeului de Artă al Republicii, deși nu cuprinde picturi de valoarea celor ale lui Rembrandt sau ale lui El Greco, sau ca ale primitivilor flamanzi, este totuși cea mai importantă, nu numai prin bogăția, dar chiar prin unitatea ei, făcîndu-ne să parcurgem în chip logic întreaga evoluție a artei franceze, din secolul al XVI-lea pînă la finele secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Așa încît, fără să ne putem lăuda cu prea multe opere de importanță mondială, posedăm în tablouri reprezentative un ansamblu pe care ni l-ar putea invidia, nu numai muzee mari și importante, din afara Franței, dar chiar multe muzee franceze, afară bine înțeles de „Luvru" sau de cel de la Lyon.

Totuși, chiar și în sălile franceze întîlnim opere care ar putea sta cu cinste în cele mai mari muzee, printre ele un număr destul de însemnat de portrete, iar printre aceste portrete, o capodoperă incontestabilă, o perlă a picturii franceze, cel al Camillei.

Monet (1840—1926) se găsește în acest portret la începutul carierei sale, opera datînd din 1866, încă sub influența realismului sănătos al lui Courbet. Modelul său, în picioare, desenat cu o rară măiestrie, plastic văzut, prins într-o siluetă monumentală, pășește ușor spre dreapta, întorcîndu-și spre noi o parte a feței, cochet, cu o grație fermecătoare. Camille e văzută într-un interior, gata însă să iasă din casă, îmbrăcată și cu pălăria pe cap, înmănușată, sigură de efectul ce va face asupra tuturor celor ce o vor vedea trecînd. Rochia de mătase grea, neagră și cu late dungi verzi, lungă și cu o scurtă trenă, așa cum se purta atunci, manteluța garnisită cu blană, sînt pictate cu o perfecțiune și cu o îndrăzneală în mînuirea pensulei, care n-ar putea fi întrecute și care ridică această operă la nivelul celor mai celebre picturi din arta olandeză a secolului al XVII-lea.

Dușmanii lui Monet, neputînd nega talentul magistral cu care era executat acest strălucit costum feminin, l-au acuzat că n-a pictat un portret, ci o rochie. Se poate ca rochia să fie cu adevărat partea asupra căreia artistul a insistat mai mult. Dar această rochie este o parte a personalității celei portretizate, o reprezintă, ne vorbește de preferințele ei, mai mult decît orice alt detaliu psihologic. Căci, în fond, acest portret, mai mult încă decît evocarea unei persoane anume, a soției artistului, este evocarea feminității în genere, a grației, a seducției, a frumuseții fizice și de atitudine.

Și în clipele de răgaz să dezlegăm...

JOCURI

Criptografie (7-14-1-11)

Radio-magazin

...Și-acum după plimbarea prin București mergem să ascultăm:

RADIO-MAGAZIN — vocea clară și binecunoscută a Nușei Stoenescu a anunțat titlul mult așteptatei emisiuni cu un ușor accent pe cuvîntul radio.

Voi care ați rîs la auzul unui cuplet izbutit sau ați strîmbat din nas cînd o anecdotă era din același contingent cu Mircea cel Bătrîn, v-ați întrebat oare cum se realizează o astfel de emisiune? Dacă da, vă sfătuiesc să citiți articolul nostru mai departe. Dacă nu, vă recomand să săriți rîndurile noastre și să treceți la „jocuri" — sînt grozav de reușite (nu le-am alcătuit noi)...

Deci, surîzătoare, Nușa Stoenescu a pronunțat în fața microfonului cuvintele „Radio-magazin" și de îndată orchestra, aflată lîngă ea în studio, a atacat cîteva măsuri dintr-o melodie veselă. (Uneori la Radio-magazin se întîmplă ca numai melodiile să fie vesele). Un bec roșu s-a aprins și la semnalul regizorului Titi Acs (un adevărat ax al emisiunii) doi prezentatori s-au apropiat de microfon: Ion Lucian și George Voinescu pe care fotoreporterul i-a surprins în timpul imprimării în studio.

Este un spectacol interesant să privești doi actori jucînd într-un studio de radio. Pe scenă i-ai cunoscut grimați, folosind din plin gestul și mima. Acum însă ei joacă fără spectatori, urmărindu-și rolurile pe textele bătute la mașină și trebuind să învie numai cu ajutorul vocii diferite personaje. Și totuși, deși nu sînt văzuți de nimeni, ei se încruntă, dau din mîini, tremură de spaimă, zîmbesc fericiți. Mai mult decît atît, Ion Lucian cînd joacă într-un rol în care trebuie să vorbească la telefon, stă tot timpul cu mîna la ureche deși nu ține nici un receptor. Prezentatorii au trecut

de-o parte și acum în fața microfonului se află o familie care dezbate o problemă de educație. (Publicăm alăturat textul scenetei). Tatăl este Nae Roman, mama — Margareta Ioniță, iar micul Gigel — Silvia Chicoș. Sînt mulți ascultători cărora le vine cu greu să creadă că băieții aceia zburdalnici dar inimoși din scenariile pentru copii, sînt interpretați de o femeie, de talentata actriță Silvia Chicoș.

Pe Silvia Chicoș o întîlnim des în programele pentru copii și nu arare-ori apelează la ea și Radio-magazinul. În legătură cu dînsa circulă chiar o glumă:

Profesorul: *Spune-mi cîteva elemente radio-active.*
Elevul: *Plutoniul, uraniul, radiul.*
Profesorul: *Altele mai știi?*
O voce din fundul clasei: *Silvia Chicoș.*

S-a sfîrșit și sceneta. Orchestra atacă din nou o melodie. Cei care n-au fost într-un studio ar putea crede că instrumentele muzicale se pot așeza la întîmplare, important fiind să cînte bine. Aceasta este o părere cu totul eronată. O simplă așezare a orchestrei și a cîntărețului într-un anumit unghi al microfonului și n-am mai auzi din douăzeci de instrumente decît... toba (ceea ce ar fi foarte dureros pentru admiratoarele lui Gică Petrescu, de pildă). De aceea maeștrii de sunet fixează cu grijă locul fiecărui instrument în parte, așezînd totodată și microfoanele în poziții anumite. La rîndul său, regizorul tehnic dozează din cabină, intensitatea fiecărui microfon.

★

Ultimul actor a părăsit studioul. Ușile duble s-au închis. Benzile de magnetofon au luat drumul fonotecii. În urechi îmi mai stăruie un ecou îndepărtat al melodiei cu care s-a încheiat Radio-Magazinul. Luminile se sting rînd pe rînd.

Mîine în zori va începe totul din nou.

„Educație"

TATA: Draga mea, lucrurile nu mai pot merge așa! Gigel a ajuns de nesuferit! De aci înainte mă ocup eu de educația lui. Nu știi să-i impui! Ești slabă cu el... Și pe urmă, îi dai exemple proaste.

MAMA: Te rog, te rog, Ionele!... Nu uita că-s fată de familie!

TATA: Da, cucoană, proaste! Cum să nu se bată cu băieții cînd tu te certi toată ziua cu vecinele? Exemplul părinților este cheia succesului în educația copiilor!... Îți voi demonstra! Cheamă-l aici!

MAMA: (țîfnoasă) Poftim!... Gigel mamă!...

TATA: Te rog, fără „mamă"! (strigă autoritar) Gigel!

GIGEL: Da, tăticule! M-ai chemat?

TATA: Mai repede, mai repede, că pe vremea mea întîi veneam și după aceea mă chema mama... Te-am chemat ca să-ți aduc la cunoștință că sînt nemulțumit de purtarea ta!

GIGEL: (naiv) De ce, tăticule?

TATA: Întrebări pun eu acum! Și întotdeauna cînd vorbești cu mine, să taci!... De ce l-ai bătut pe băiatul Georgeascăi?

GIGEL: (tace).

TATA: N-auzi să-mi răspunzi?

GIGEL: Păi n-ai spus matale să tac?

TATA: Nu fii obraznic și răspunde!

GIGEL: În primul rînd că mi-a luat bilele... în al doilea rînd a scos limba la mine și în al treilea rînd, nu l-am bătut!

TATA: Cum, nu te-am văzut eu cu ochii mei cum îl băteai?

GIGEL: Nu, tăticule, că ăla nu era copilul lui tanti Georgeasca, era al lui tanti Drăghici cu care te-ai certat mata ieri c-ai făcut-o veveriță...

TATA: (tușește încurcat) Hm... mda... În principiu... Și pe urmă ai început să minți (sună telefonul). Poftim! Tocmai acum sună telefonul cînd îmi cresc copilul!...

GIGEL: (preventor) Să răspund eu, tăticule?

TATA: Vrei să scapi de morală?... Hai, răspunde repede... Vezi, dacă e Popescu spune-i că nu sînt acasă...

GIGEL: Alo!... Da, nenea Popescu?... Nu, tata nu e acasă...

TATA: Așa... Acum treci la educație... Unde am rămas?

GIGEL: (candid) La minciuni, tăticule...

TATA: Exact! Și după ce că ești mincinos, te-am auzit în ultima vreme folosind niște cuvinte îngrozitoare!

GIGEL: Eu, tăticule?

TATA: Dumneata! În fiecare zi primesc reclamații, ba de la Popeasca că i-ai făcut băiatul rinocer... ba de la Iorguleasca că i-ai făcut fata gîscă... ba de la Pamfilide că i-ai făcut nepotul elefant... Unde-ai învățat stimabile toate acestea?

GIGEL: La zoologie, tăticule...

TATA: Poftim hai de răspuns! Ai s-ajungi un repetent, ca băiatul lui Popescu cu care ai vorbit adineaori la telefon.

GIGEL: He! Da' nenea Popescu cu care am vorbit eu la telefon n-are copii.

TATA: Iar minți?!

GIGEL: Nu mint, că la telefon era nenea Tudorică Popescu, nu nenea Hipolit Popescu de la mata de la birou.

TATA: Cum, la telefon era Tudor?! Și aveam să-i spun ceva urgent!... Ce mi-ai făcut!... Ce-ai în cap vițelule?... Degeaba îmi sparg pieptul... pentru pereți, hipopotamule!

GIGEL: Tăticule, cînd erai la școală nu e așa că aveai notă mare la zoologie?...

Unde mergem azi?

- *TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET: Lakmé.*
- **CINEMA PATRIA și FILIMON SÎRBU: Anna Zaccheo.**
- STADIONUL REPUBLICII — ora 14,30: C.C.A.—Flamura Roșie Arad (fotbal).

Concert Sibelius

Poate că în momentul cînd citiți aceste rînduri sînteți în pauza concertului radiodifuzat din sala „Patria". Și desigur că doriți să faceți cunoștință cu dirijorul concertului de astăzi, Tauno Hannikainen, sol al artei poporului care l-a dat lumii pe Sibelius.

Pentru a satisface această legitimă dorință a voastră ne-am adresat într-una din zilele trecute maestrului T. Hannikainen rugîndu-l să ne spună cîteva cuvinte pentru cititorii ziarului nostru.

L-am găsit pe oaspete în holul hotelului Athenée Palace într-un scurt răgaz după una din repetițiile făcute cu orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu".

Plăcut surprins că-și poate împărtăși cîteva gînduri trimisului unui ziar de tineret, Tauno Hannikainen, fondatorul și dirijorul unei orchestre simfonice de tineri finlandezi a căror vîrstă n-a trecut de 20 de ani, ne-a vorbit cu bucurie.

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" este a 66-a orchestră pe care o dirijează maestrul finlandez, în cursul celor peste 2500 de concerte dirijate în diferite colțuri ale lumii.

Din anul 1921 cînd s-a urcat pentru prima oară pe podiumul dirijoral, la Helsinki, într-un concert de muzică de balet, maestrul Hannikainen a stat la pupitrul celor mai mari orchestre din Helsinki, Berlin, Londra, Moscova, Stockholm, Leipzig, Boston, Detroit, Chicago, Leningrad, Viena ș.a.

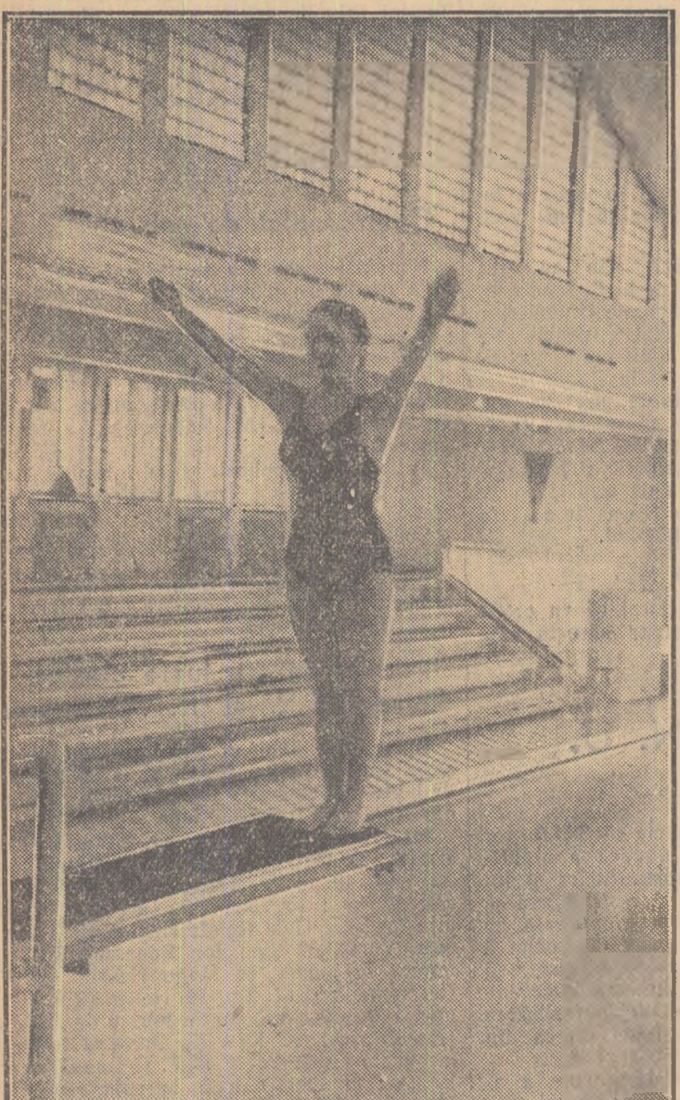
Tauno Hannikainen, oaspetele țării noastre, unul din cei mai talentați dirijori finlandezi — bun cunoscător și valoros interpret al muzicii simfonice clasice cît și a celei contemporane — a avut în lunga și prodigioasa activitate concertistică drept soliști ai concertelor sale, întreaga pleiadă de virtuoși instrumentali și vocali de la Jașa Heifetz la Igor Bezrodnîi.

În continuare Tauno Hannikainen ne-a vorbit în cuvinte pline de căldură despre tinerii compozitori și dirijori finlandezi.

...Așteptam cu nerăbdare răspunsul maestrului finlandez în legătură cu primele impresii asupra muzicii romînești, asupra vieții muzicale din țara noastră. Tauno Hannikainen ne vorbește cu emoție despre marele Enescu, despre strălucirea lucrărilor sale componistice, despre cele două rapsodii ale genialului compozitor romîn pe care le are în repertoriul său, și cu care a obținut un succes deosebit de mare pe cînd se afla la pupitrele unor orchestre simfonice din Finlanda și din străinătate. O plăcută impresie a produs asupra maestrului orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" și îndeosebi partea violinei I, încă de la primele repetiții.

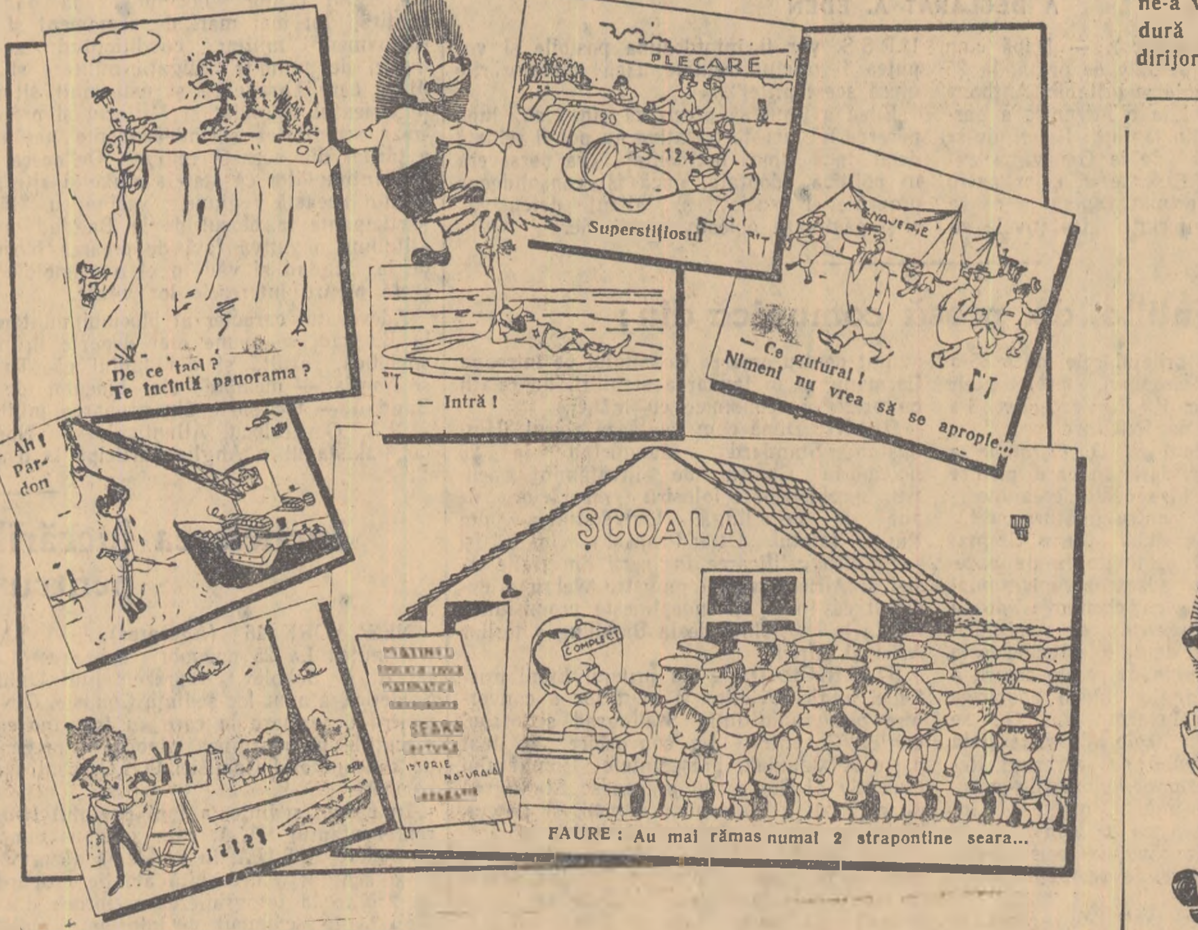
...Și acum dragi cititori redeschideți aparatul de radio. Pauza s-a terminat. Veți audia în continuare concertul Filarmonicii, care sub bagheta maestrului Hannikainen va interpreta două poeme din muzica lui Sibelius, cel care a prins pe liniile portativului, viața minunată a poporului prieten din îndepărtata țară „a celor 1000 de lacuri".

★ ★

Inot... iarna

După cum vedeți și iarna se poate înota. Apa bine încălzită, temperatură de vară în sală — iată cele două condiții principale pe care le îndeplinește frumoasa construcție sportivă de la Floreasca — bazinul acoperit. Cînd afară termometrul coboară spre zero grade, este foarte plăcut să execuți o săritură de pe trambulină, așa cum face sportiva pe care fotograful nostru a surprins-o în timp ce se pregătea să sară.

— Dragi cititori, acum să-i lăsăm singuri...

Pagină realizată de S. Brand, E. Oberst, O. Sava, I. Segal. Ilustrații: A. Calistrat, E. Csikos, D. F. Dumitru.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52